

ଉ
ତ
ତ
ଧ
ମ

ତଥାପି ବିଜେତା

କିଏ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ତ କିଏ ପାନସିକ ଅନଗ୍ରସର, ହେଲେ
ଶାରୀରିକ ଅକ୍ଷମତା ତାଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଇ ପାରିନି କି ତାଙ୍କ
ସଫଳତାର ଯାତ୍ରାକୁ ରୋକି ପାରିନି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆଜି
ସେମାନେ ଜାତୀୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଜଣେ ଜଣେ
ସଫଳ କ୍ରୀଡ଼ାଚିତ୍ ...

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୩

ମୟୂର ପ୍ରତିମା

କେଉଁଠି ରଖିବା ଶୁଭ
ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ମୟୂର ପ୍ରତିମା ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଘରେ ସକାରାତ୍ମକ ଊର୍ଜାର ଆଗମନ ହୋଇଥାଏ। ବିଶେଷକରି ରୂପାର ମୟୂର ପ୍ରତିମା ଘର ପାଇଁ ଅଧିକ ଶୁଭଫଳ ଆଣିଥାଏ। ତେବେ ମୟୂର ପ୍ରତିମାକୁ ଘରର କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ଶୁଭ ହୋଇଥାଏ ଜାଣନ୍ତୁ ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ...

* ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଠାକୁର ଘରେ ରୂପାର ମୟୂର ପ୍ରତିମା ରଖିଲେ ସକାରାତ୍ମକ ଊର୍ଜା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଓ ମାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର କୃପା ଲାଭ ହୋଇଥାଏ। ଘରେ ସୁଖସମୃଦ୍ଧି ବଢ଼ିବା ସହିତ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ମିଳିଥାଏ।

* ବେଳେବେଳେ ଦେଖାଯାଏ, ନିଷ୍ଠାର ସହ ଖୁବ୍ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ମିଳେନି। ଏହାପଛରେ ଭାଗ୍ୟଦୋଷର କାରଣ ଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ। ଯଦି ଏମିତି ହେଉଥାଏ, ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ରୂପାର ମୟୂର ପ୍ରତିମାଟିଏ ଆଣି ଟ୍ରେଜେରିରେ ରଖିଦେଲେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହେବାକୁ ଲାଗେ।

* ବ୍ୟବସାୟରେ ବାରମ୍ବାର ସମସ୍ୟା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏଲେ ଅଥବା କ୍ଷତି ହେଉଥିଲେ, ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ପର୍କିତ ଫାଇଲ୍ ପତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ ରଖିଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ରୂପାର ଏକ ମୟୂର ପ୍ରତିମା ରଖିଦେଲେ କ୍ରମେ ଏହି ସମସ୍ୟା ସୁଧୁରିଯାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ।

* ସ୍ତ୍ରୀ-ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କକୁ ମଜଭୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ରୂପାର ମୟୂର ପ୍ରତିମା ରଖିବା ଶୁଭ ହୋଇଥାଏ।

* ଘରର ଅଭାବ ଅସୁବିଧାକୁ ବି ରୂପାର ମୟୂର ପ୍ରତିମା ସୁଧାରିଥାଏ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ତିସେୟର ୧-୭

ମେଷ ଶାନ୍ତିରାଜ ଅସୁସ୍ଥତା, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଆଶ୍ୱାସନା, ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ, ଦୈଷ୍ଟିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି ଆନନ୍ଦ, ନୂତନ ଯୋଜନାରମ୍ଭ, ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି, ନୂତନ ମିତ୍ରତା, ଯାନବାହନରେ ତ୍ରୁଟି, ରଚନାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଶଂସା ॥	ବୃଷ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧ, ତରବରିଆ ପଦକ୍ଷେପ, ଶାରୀରିକ ପାତା, ମାଙ୍ଗଳିକକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସୂତି, ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅସୁବିଧା, ଭାବୁବର୍ତ୍ତୀ ହାରା ସମସ୍ୟା, ବିପଦ ଦୂରରେ ରହିବ, ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଆପଣେଇ ନେବେ, ବସ୍ତୁକ୍ଷଣ ପ୍ରାପ୍ତି, ତଥାତନର ସୁଯୋଗ ଲାଭ, ବ୍ୟବସାୟିକ ଉତ୍ତରଣତା ॥	ମିଥୁନ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି, ଯାତ୍ରାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟପୁରଣ, ପ୍ରଶାସନିକ ତତ୍ପରତା, ଆଇନ ସହାୟତା ପାଇବେ, ଅନୁତାପ କରିପାରନ୍ତି, ବିଳମ୍ବରେ କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି, କାଶ କଫ ଜନିତ ପାତା, ପାରିବାରିକ ବିଶ୍ୱାସିତା, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହଯୋଗ ॥	କର୍କଟ ଆଶଙ୍କା ଦୂର ହେବ, ବ୍ରବ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ, ଭାବପ୍ରବଣତା ବୃଦ୍ଧି, ଅଭିଯୋଗ ଆସିପାରେ, ନିଜ ପରିସରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ, ଶିଳ୍ପବାଣିଜ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି, ବିଦେଶଯାତ୍ରାର ସୁଯୋଗ ॥	ସିଂହ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ, ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତି, ବାଣିଜ୍ୟ ମାନ୍ଦ ରହିବ, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଶଂସା, ସ୍ଥିରତା ଅବ୍ୟାୟତ ରହିବ, ଭୋଗ ବିଳାସର ପ୍ରାର୍ଥନା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟହାନିକୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ପାଇବେ, ମାଙ୍ଗଳିକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଆଲୋଚନା ॥	କନ୍ୟା ନୂତନ କର୍ମାରମ୍ଭ, ଯୋଗାଣ କାରବାରରେ ଉନ୍ନତି, ମାଙ୍ଗଳିକ କାମର ଯୋଜନା, ଦୁଃସାହସିକ ପଦକ୍ଷେପ, ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତ୍ରୀରୋଜଗାର, ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି, ବୃଦ୍ଧର ଅବସାନ, ଦୈନିକ ଦୁର୍ବଳତା, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ମନ୍ଦଗତା ॥

ତୁଳା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି, ଅପ୍ରିୟଭାଷଣରୁ କଳହ, ଅପଦସ୍ତ୍ର ହୋଇପାରନ୍ତି, କାମରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରତିହତତା, ରିସ୍କ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରନ୍ତି, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ବିବାଦ, କଚେରୀ ମାମଲାରେ ବାଜଦା, ଆବକ୍ଷଯୋଗରୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ, ଚେନସନ୍ଦ କମିଯିବ ॥	ବିଛା କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତାରୁ ସମ୍ମାନ, ପଦସ୍ଥବଳିକୁ ପ୍ରଶଂସା, ସମ୍ମାନିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି, ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ, ବନ୍ଧୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ସ୍ଥିରୀକୃତ, ନୂତନ ପୁସ୍ତିକପତ୍ର ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ, ପରିବାରରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ, ନୈରାଶ୍ୟଜନିତ ଦୁଃଖାନୁଭବ, ଜମିଜମା ସମସ୍ୟା ॥	ଧନୁ ପାରିବାରିକ ସମସ୍ୟା, ପରାଶ୍ରୟତାର ଦୁଃଖ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି, ପତୋଶୀଳ ସହାନୁଭୂତି, ପରିବାରକି ସଭାବ, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାମରେ ବାଧା, ବ୍ୟବସାୟରେ ଶିଥିଳତା, ବନ୍ଧୁ କଥାରେ ପ୍ରଭାବିତ, ଭୁଲି କାମ କରିପାରନ୍ତି ॥	ମକର ପରିଶ୍ରମ ଜନିତ ଦୁର୍ଗୁଣ, ରକ୍ତତାପ ବଢ଼ିପାରେ, ହାତ ଖାଲି ରହିବ, ଗୋଡ଼ରେ ଆଘାତ ଲାଗିପାରେ, ଦୂରଯାତ୍ରା କରିପାରନ୍ତି, ବିରୋଧାପକ୍ଷକ ସକ୍ରିୟତା, ବୃଦ୍ଧର ଅବସାନ ଘଟିବ, ନୂତନ ମିତ୍ରତା ସୃଷ୍ଟି, ଆଶା ଫଳବତୀ ହେବ, ଦୁର୍ବଳତା ଜନିତ ମନସ୍ତାପ ॥	କୁମ୍ଭ ବନ୍ଧୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅପକ୍ଷେପ, ମନରେ ବିରକ୍ତି ଆସିବ, ପାରିବାରିକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ, ଭ୍ରମଣ ସୁଯୋଗ କୁଟିବ, ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ, ବ୍ୟବସାୟ ବଢ଼ିବ, ବନ୍ଧୁ ମିଳନରୁ ଆନନ୍ଦ, ଯାତ୍ରାରେ ସଫଳତା, ପିତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି, ବ୍ୟବସାୟରେ ମନ୍ଦଗତ ॥	ମୀନ ବୃଦ୍ଧର ଅବସାନ ଘଟିବ, ହାତକୁ ଦି ପଲସା ଆସିବ, ଦୂରଯାତ୍ରାର ମୁସ୍ତା, ନିଷ୍ପତି ବଦଳାଇପାରନ୍ତି, ସୁସ୍ଥତା ଫେରିପାଇବେ, ପରୋକ୍ଷ ଶତ୍ରୁତାରୁ ମନସ୍ତାପ, ସ୍ୱାଧିବିକ ଦୁର୍ବଳତା, ସ୍ଥଗିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସ୍ଥିରତା, ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି, ଯେତେବେଳେ ବିବାଦ, ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ॥

ଅଏଲ୍ ଥେରାପି

ଶୀତଦିନେ ଡ଼ରାର ଡ୍ରାଜନେସ୍‌ରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ କିଏ ମାର୍କେଟରେ ମିଳୁଥିବା ନାନାଦୀନୀ ମଣ୍ଡୁରାଇଜର କ୍ରିମ୍ ଆଣି ଲଗାନ୍ତି ତ କିଏ ବଡ଼ ଲୋଶନର ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି। ହେଲେ ଜାଣନ୍ତି କି ଏମିତି କିଛି ତେଲ ରହିଛି; ଯାହାକୁ ଶୀତଦିନେ ଡ଼ରାରେ ଲଗାଇଲେ ଡ଼ରାର ଡ୍ରାଜନେସ୍‌ ଦୂର ହେବା ସହିତ ଏହା ଗ୍ଲୋ ବି କରିଥାଏ। ଯଥା * ଶୀତଦିନେ ନିଦ୍ରା ତେଲ ବେଷ୍ଟ ମଣ୍ଡୁରାଇଜର ଭାବେ କାମ କରିଥାଏ। ଏଥିରେ ଥିବା ଆଣ୍ଡି ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆଲ ଓ ଆଣ୍ଡି ଫଙ୍ଗାଲ ଗୁଣ ପାଇଁ ଏହା ଶୀତଦିନେ

ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଡ଼ରାଜନିତ ସମସ୍ୟାରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ। * ଶୀତଦିନେ ଡ଼ରାର ଖାସ୍ ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ଅଲିଭ୍ ତେଲର ବ୍ୟବହାର ବି କରିପାରିବେ। କାରଣ ଏଥିରେ ଆଣ୍ଡି ଏକ୍ସିଡ୍ ଓ ଆଣ୍ଡି ଅକ୍ସିଡାଣ୍ଡର ତତ୍ତ୍ୱ ଭରି ରହିଥିବାରୁ ଏହି ତେଲରେ ମସାଜ କଲେ ଡ଼ରା ସଫ୍ଟ ହେବା ସହ ଗ୍ଲୋଇଁ କରିଥାଏ। * ଭିଟାମିନ୍-ଏ, ବି ଓ ସି'ରେ ଭରା ବାଦାମ ତେଲକୁ ଶୀତଦିନେ ଡ଼ରାରେ ମାଲିସ୍ କଲେ ଡ଼ରାର ଡ୍ରାଜନେସ୍‌ ଦୂର ହେବା ସହିତ ଡ଼ରାକୁ ଠିକ୍ ପୋଷଣ ମିଳିଥାଏ। ସନ୍ ଟ୍ୟାନ୍ ଓ ଡେଡ୍ ସ୍କିନ୍ ସମସ୍ୟାରୁ ବି ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ। * ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ତେଲରେ ବିଟା କାରୋଟିନ୍ ଓ ଆଣ୍ଡି ଅକ୍ସିଡାଣ୍ଡ ତତ୍ତ୍ୱ ଥିବାରୁ ଶୀତଦିନେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆଲ୍ ଇନ୍‌ଫେକ୍ସନ୍, ବ୍ରଣ ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ। * ଶୀତଦିନେ ଡ଼ରାରେ କ୍ଲଡ୍ ସର୍କୁଲେଶନ୍‌କୁ ଠିକ୍ ରଖିବାରେ ସୋରିଷ ତେଲର ମସାଜ ବେଶ୍ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ।

ପାଠକାୟ

* ଯାହା କାହିଁ କେଉଁ କାଳରୁ ହୋଇ ନ ଥିଲା। ତାହାକୁ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି କେତେଜଣ ପୁରୁଷ। ପ୍ରଥା ପରମ୍ପରା ନାହିଁ ନାରୀର ସ୍ୱାଧୀନତା, ଅଧିକାରକୁ ଯେଉଁ ବେଡ଼ି ପକାଯାଇଥିଲା, ତାକୁ ସେମାନେ ଛିଣ୍ଡାଇଛନ୍ତି। ଆଉ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି ଲିଙ୍ଗଗତ ଭେଦଭାବ ଦୂର କରି ନାରୀକୁ ତା'ର ସମ୍ମାନ ଫେରାଇବେ। ତେଣୁ ଏଭଳି ଏକ ନିଆରା ଆଲୋଚନାକୁ ନେଇ ଉପସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବା ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ ନାରୀ ପୁରୁଷ ସମାନ' ଶୀର୍ଷକ ପାଠକ ବେଶ୍ ମନକୁଆଁ ହୋଇଥିଲା। 'ମୟୂରପୁଞ୍ଜର ବାସୁ ବିଚାର', 'ଶୀତଦିନେ କ'ଣ ଖାଇବେ' ଆଦି ପାଠରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା।

- ଆଲୋକ ପ୍ରଧାନ, ପୁରୀ
* ପିଲାଟି ଦିନୁ ଝିଅଙ୍କ ପାଦରେ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯାଏ କଟକଣାର ଶୁଙ୍ଖଳ। ଏକୁଟିଆ କୁଆଡ଼େ ଯିବୁନି, ବେଶି ରାତିଯାଏ ବାହାରେ ରହିବୁନି, ଶରୀର ଘୋଡ଼େଇ ହେଉଥିବା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବୁ...ଏମିତି ଅନେକ କିଛି। ଆଉ ବାହାଘର ପରେ ତ ତା'ର ଘର, ଠିକଣା ପୁଣି ବଦଳେ ନାଁ ଓ ସାଙ୍ଗିଆ। ହେଲେ କିଛି ପୁରୁଷ ଏମିତି ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରିଛନ୍ତି ଲିଙ୍ଗଗତ ଭେଦଭାବ କେତେ କଷ୍ଟ ଦିଏ ନାରୀଙ୍କୁ; ଆଉ ସେ ନେଇ ସେମାନେ ଏପରି କିଛି କାମ କରିଯାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଅନ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା। ଏଭଳି ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ନେଇ ଉପସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବା ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ ନାରୀ ପୁରୁଷ ସମାନ'ଟି ବେଶ୍ ହୃଦୟଙ୍ଗମୀ ହୋଇପାରିଥିଲା। 'ସୁରୋ' କା ସ୍ତମ୍ଭକର୍ତ୍ତା ପାଠକ ବି ବେଶ୍ ମନକୁଆଁ ଥିଲା। - ଛବିନା ରଥ, ପିପିଲି

* ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପୃଷ୍ଠାକୁ କବି, ଗାଳ୍ପିକ, ନାଟ୍ୟକାର ଡ. ତ୍ରିନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଆଦାର' ଶୀର୍ଷକ ଗପଟି ହୃଦୟଙ୍ଗମୀ ଥିଲା। ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଦୃଢ଼ମନା ଭୂମି', 'ଭୁଲନ୍ତି ନାହିଁ ଦୀପିକା', 'ଖୋଜୁଛନ୍ତି ଆଲିଆ' ଆଦି ପାଠରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା।

- ଲେଖାଶ୍ରୀ ମଲିକ, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
* ସାହିତ୍ୟିକା ଭାନୁମତି ସାହୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରର ଅନୁଭୂତିଟି ହୃଦୟଙ୍ଗମୀ ଥିଲା। 'ହରିହରଙ୍କ କାଠ କାରିଗର', 'କ'ସା ପିଇଲ ସଂଗ୍ରହଲୟ' ଆଦି ପାଠରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ମତେଲ୍ ମିରରରେ ରୂପଶ୍ରୀ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦରୀ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ। - ଜହନକନ୍ୟା ସାହୁ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

* ସହରରୁ ଦୂର ପୃଷ୍ଠାକୁ 'ଭାନଗଡ଼ ଦୁର୍ଗ' ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ବିଦିଆ ପୃଷ୍ଠାକୁ 'ଡିନି ବାଦଶାହଙ୍କର ନିଶ ଥିବାବେଳେ ଚତୁର୍ଥ ବାଦଶାହଙ୍କର ନ ଥାଏ କାହିଁକି' ପାଠକରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ବ୍ୟାକ୍‌ପେଜ ପୃଷ୍ଠାଟି ବି ନିଆରା ଥିଲା। - ପ୍ରଭାତି ସାହି, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ 'ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ ନାରୀ ପୁରୁଷ ସମାନ', ଥିଲା ଭାରି ନିଆରା ଦେଉଥିଲା ନୂଆ ନୂଆ ଦିଗ୍‌ବର୍ଣ୍ଣନା। ସାଥୀ, ସିନେମା ଓ ସହରରୁ ଦୂର ତା'ସାଙ୍ଗକୁ ପୁଣି ମନ କିଶୁଥିଲା ତୁମ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର। ହେ ପ୍ରିୟ ଛୁଟିଦିନ ତୁମେ ଲାଗ ସବୁରୁ ଉତ୍ତମ। - ରାଜେଶ ଦାସ, ମାଲକାନଗିରି

ତଥାପି ବିଜେତା

କିଏ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ତ କିଏ ପାନସିକ ଅନଗ୍ରସର ।
ହେଲେ ଶାରୀରିକ ଅକ୍ଷମତା ତାଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଇ
ପାରିନି କି ତାଙ୍କ ସଫଳତାର ଯାତ୍ରାକୁ ରୋକି ପାରିନି ।
ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆଜି ସେମାନେ ଜାତୀୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ
ସ୍ତରରେ ଜଣେ ଜଣେ ସଫଳ କ୍ରିଡ଼ାବିତ୍...

ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି କେହି ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ ତ କେହି ପାନସିକ ଅନଗ୍ରସର । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବହୁତ ବଡ଼ । ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟପୂରଣ ପାଇଁ ସେମାନେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସାମନା କରି ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆଜି ସେମାନେ ଜାତୀୟସ୍ତରରେ ଓ ସ୍ୱେଶାଳ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ସମର ଗେମ୍ସର ସଫଳ କ୍ରିଡ଼ାବିତ୍ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ଏମିତି କେତେଜଣ ପ୍ରତିଭାବାନ କ୍ରୀଡ଼ାବିତଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ...

ବୈଷ୍ଣବ ରାଜପଲିଆ - ବଲାଙ୍ଗୀର ଜିଲ୍ଲା ସଇଁତଳା ବ୍ଲକ୍ ଅଧୀନ ଚିକ୍ରାପଡ଼ା ଗାଁର ଭୁବନ ରାଜପଲିଆ ଓ କପୁରୀ ରାଜପଲିଆଙ୍କ ଚାରି ଝିଅ ଓ ଗୋଟିଏ ପୁଅକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପରିବାର । ଭୁବନଙ୍କ ରୋଜଗାରରେ ଘରର ସାତ ପ୍ରାଣୀ ଚଳନ୍ତି । ଯେମିତି ଯାହା ପରିବାର ଚଳୁଥିଲା । ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା ପୁଅ ବଡ଼ ହେଲେ କିଛି କରିବ । ଘରର ଦୁଃଖ ଯିବ । ହେଲେ ଏକମାତ୍ର ପୁଅ ବୈଷ୍ଣବ ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର ଜାଣିବା ପରେ ପରିବାରରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଲାଗୁଥିଲା ପୁଅର ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧାର । କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ତା' ଭାଗ୍ୟରେ ଆଉ କିଛି ଲେଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଏହି ଯାତ୍ରା ସମ୍ପର୍କରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ କୋର୍ ଉପାକାନ୍ତ **ସଡ଼କା** କୁହନ୍ତି, ୨୦୧୬ମସିହାରେ ଭୀମ ଭୋଇ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଶିବିରରେ ବୈଷ୍ଣବଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ସଇଁତଳାଠାରେ ଥିବା ରେଡକ୍ରସ୍ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ରହିଥିବା ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରାକ୍ ଶ୍ରେଣୀରେ ନାମ ଲେଖାଯାଇଥିଲେ । ପରେ ୨୦୧୭ରେ ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ଆୟୋଜିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ଭାଗନେଇ ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ୨୦୧୧ରେ ବଲାଙ୍ଗୀରଠାରେ ଆୟୋଜିତ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମାଦର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ୨୦୧୮ରେ ବିହାରର ମୁଜାଫରାବାଦ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଭାରତ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିରରେ ସେ ଭାଗନେଇ ଥିଲେ । ୨୦୨୨ରେ ଗୁଜରାଟର ଗାନ୍ଧୀ ନଗରରେ

ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବିଶ୍ୱକ୍ରୀଡ଼ା ନିମନ୍ତେ ଚୟନ ଶିବିରରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ଯେଉଁଥିରେ ସେ ୧୦୦ମିଟରରେ ପ୍ରଥମ, ୨୫୫ ମିଟରରେ ୨ୟ, ୫୦୦ମିଟରରେ ୨ୟ, ୧୦୦୦ମିଟରରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ପରେ ୨୦୨୨-୨୦୨୩ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୫ଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୫୦୦ମିଟର ପ୍ରୋ, ମିନିଜାଭେଲିନ, ରିଲେ ଆଦି କ୍ରୀଡ଼ାରେ ଯୋଗ୍ୟତା ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ୨୦୨୨ରେ ଜାତୀୟ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିରରେ ଶହେମିଟରରେ ପ୍ରଥମ, ଜାଭେଲିନରେ ୨ୟ, ୫୦୦ମିଟରରେ ୨ୟ, ଚାରିଶହ ମିଟର ଦୌଡ଼ରେ ପ୍ରଥମ, ୨୦୨୩ରେ ପାରାଲିମ୍ପିକ୍ସ ରାଜ୍ୟ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ, ୪ଶହ ମିଟରରେ ୨ୟ, ଲଙ୍କାଜମ୍ପରେ ୨ୟ, ୫୦୦ମିଟରରେ ୩ୟ, ସେହିପରି ୨୦୨୩ରେ ବିଶ୍ୱ ଗ୍ରୀଷ୍ମକ୍ରୀଡ଼ା ଜର୍ମାନୀର ବର୍ଲିନଠାରେ ଆୟୋଜିତ ସ୍ୱେଶାଳ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସରେ ୫୦୦ମିଟରରେ ୨ୟ, ଜାଭେଲିନରେ ୪ର୍ଥ ଓ ୪ଶହମିଟର ଦୌଡ଼ରେ ୪ର୍ଥ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ପ୍ରକୃତରେ ସେ ପ୍ରମାଣ କରିଦେଲେ ଯେ ଦୃଢ଼ମନୋବଳ ଓ ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ସହ ଉପଯୁକ୍ତ ଟ୍ରେନିଂ ପାଇଲେ ଜଣେ ସଫଳତା ପାଇପାରେ । ତାଙ୍କ ସଫଳତା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲାପ୍ରଶାସନ ସହ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏବେ ତାଙ୍କୁ ବୟସ ପ୍ରାୟ ୧୯ବର୍ଷ । ସେ ସଇଁତଳା ରେଡକ୍ରସ୍ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୧୫ଜଣ ପିଲାଙ୍କୁ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଉଛନ୍ତି ।
ସଙ୍ଗୀତା ନାୟକ: ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଏସିଆ ପେସିଫିକ୍ ରିଜିୟନାଲ ବୋଲି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ୨୦୨୪ରେ ସର୍ବ୍ଣ ପଦକ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ସେ ହେଲେ **ସଙ୍ଗୀତା ନାୟକ** । ପିତା ଅନିରୁଦ୍ଧ ନାୟକ ଓ ମା' ମଞ୍ଜୁଲତା ନାୟକଙ୍କର ସେ ବଡ଼ଝିଅ । ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲାର ତିହିଡ଼ି ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାରୋଡ଼ିହ ଗାଁରେ ତାଙ୍କର ଘର । ପିତା **ଅନିରୁଦ୍ଧ କୁହନ୍ତି**, 'ସଙ୍ଗୀତାର ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶ ହେଉ ନ ଥିବାରୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ନେଇଥିଲୁ । ସବୁ ପ୍ରକାରର ଚେଷ୍ଟା ପରେ ବି ସଙ୍ଗୀତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପରି ବିକାଶ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ଶେଷରେ ତା' ପରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ତାଲିମ ଦିଆଯାଏ ସେଠାରେ ତା'ର ତାଲିମ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କଲୁ । ଶେଷରେ ସେଣ୍ଟର ଅଫ୍ ସ୍ୱେଶାଳ ଏକ୍ସକେଶନ ଫର୍ ଚିଲଡ୍ରେନ୍ ଓ ଥିମ୍ପିପଲ୍ ଡିଜାଭିଲିଟି ଅଫ୍ ଓପନ ଲର୍ନିଂ ସିଷ୍ଟମ (ଓଏଲ୍ଏସ୍)ରେ ତାଲିମ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏଠାରେ ସେ ପାଠ ପଢ଼ା ସହିତ ସିଲେଇ କରିବା ଓ ଖେଳକୁସରେ ଭାଗ ନେଲା । ତା'ର ଏହି ଯାତ୍ରା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷାକା **ଲିଲୁବାଲା ମହାପାତ୍ର କୁହନ୍ତି**, '୧୯ବର୍ଷରୁ ତାଙ୍କୁ ଆମେ ଜାଣିଲୁ । ସଙ୍ଗୀତାଙ୍କ ସିଲେଇ ଶିଖିବା ପ୍ରତି ଅଧିକ ଆଗ୍ରହଥିଲା । ଭୋକେଶନାଲ ଟ୍ରେନିଂରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ସହିତ ସେ ବିଭିନ୍ନ ଖେଳ କୁସରେ ଭାଗ ନେଇ କୃତିତ୍ୱ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିସହିତ ହରିଦ୍ୱାରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଫ୍ଲୋର ବଲ୍ ନ୍ୟାଶନାଲ ଚାମ୍ପିୟନଶିପରେ

ରୌପ୍ୟ ପଦକ ଓ ରୋଲର ସ୍କେଟିଂରେ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି । ଏହା ସହିତ ବୋତି, ହ୍ୟାଣ୍ଡବଲ ଖେଳରେ ଭାଗ ନେଇ କୃତିତ୍ୱ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ସ୍ୱେଶାଳ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଭାରତ ତରଫରୁ ବୋଲିଂ ଖେଳରେ ତାଲିମ ନେଇଥିଲେ । ଯାହା ଥିଲା ମାତ୍ର ୩ ମାସର । ଏହାପରେ ସେ ଉକ୍ତ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେଲେ । ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଏସିଆ ପେସିଫିକ୍ ରିଜିୟନାଲ ବୋଲିଂ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ୨୦୨୪, କ୍ରୀଡ଼ା ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ୧୨ଟି ଦେଶରୁ ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନେ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ । ଏହାସହିତ ସେ ଓଡ଼ିଶା ମହିଳା ଦଳରେ ଦିଲ୍ଲୀଠାରେ ଖେଳି ସର୍ବ୍ଣ ପଦକ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ରୀଡ଼ା ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେଇ ରୌପ୍ୟ ପଦକ ଓ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପଦକ ହାସଲ କରି ଭାରତକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଓପନ ଲର୍ନିଂ ସିଷ୍ଟମ ତରଫରୁ ତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁଥିରେ ଓପନ ଲର୍ନିଂ ସିଷ୍ଟମର ସମ୍ପାଦକ କପୁରୀ ମହାପାତ୍ର, ଓପନ ଲର୍ନିଂ ସିଷ୍ଟମର ପରାମର୍ଶଦାତା ଏବଂ ଉପ ସଭାପତି ପ୍ରଦୀପ୍ତ କୁମାର ରଥ, ପ୍ରକାଶ ରଥ, ବୋର୍ଡର ସଦସ୍ୟ ସତ୍ୟୋଧି ସେହେରା, କ୍ରୀଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା ସମ୍ମିତା ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ସଂଯୋଜିକା ଅର୍ପିତା ମହାପାତ୍ର ଆଦି ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲେ ।
ପ୍ରଭାତ ବରାଳ - ସ୍ୱେଶାଳ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଓଲିମ୍ପିକ୍ସ ସମର ଗେମ୍ସର ବ୍ୟାଡ ମିକ୍ସନରେ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପଦକ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି **ପ୍ରଭାତ ବରାଳ** । ଜନ୍ମ ୧୯୯୩ରେ । ମାତା ଚୁନାପ୍ରଭା ବରାଳ, ପିତା ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ବରାଳ । ଘର ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ନିମାପଡ଼ା ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବେରୁଆଁ ଶାସନରେ । ପ୍ରହଲ୍ଲାଦଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭାତ ସାନ । ପ୍ରଭାତ ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର ସହିତ ସେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ କି କି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ପୁଅର ଏହି ଅସମ୍ଭା ଦେଖି ବାପାମା' ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିଲେ । ପୁଅର ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ କିଛି ଉନ୍ନତି ହେଇ ନ ଥିଲା । ହେଲେ ତାଙ୍କର ଖେଳରେ ରୁଚି ଥିଲା । ସେ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ, ପୁଟବଲ ଓ କ୍ରିକେଟ ଖେଳିବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ତେବେ ସେ ୯ମ ଯାଏ ପଢ଼ିଛନ୍ତି । ତେବେ ଆଜି ସେ ଯେଉଁଠି ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ତାଙ୍କ କୋର୍ **ବିବେକାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି** କର ଭୂମିକା ଖୁବ୍ ରହିଛି । ସେ କୁହନ୍ତି, '୨୦୧୧ରେ ନିମାପଡ଼ାସ୍ଥିତ ଓପନ ଲର୍ନିଂ ସିଷ୍ଟମରେ ଗୋଷ୍ଠୀଭିତ୍ତିକ ପୁନର୍ବାସ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରଭାତ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ସେହି ସଂସ୍ଥାର ଶିକ୍ଷକମାନେ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ାପଢ଼ି ସହିତ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ, ପୁଟବଲ ଓ କ୍ରିକେଟ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଖେଳକୁସରେ ତାଲିମ ଦେଉଥିଲେ । ୨୦୧୪ ମସିହାରେ ବାଂଲାଦେଶରେ ହୋଇଥିବା ସ୍ୱେଶାଳ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ଭାରତ ସାଥେ ଏସିଆ କ୍ରିକେଟ ଚାମ୍ପିୟନଶିପରେ ପ୍ରଭାତ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପଦକ ଜିତିଥିଲେ । ପୁଣି ସ୍ୱେଶାଳ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ପାଇଁ ଜାତୀୟ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ କ୍ୟାମ୍ପରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । କେରଳର ତ୍ରିଭେନ୍ଦ୍ରମଠାରେ ହୋଇଥିବା ସ୍ୱେଶାଳ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ପାଇଁ କୋଟି କ୍ୟାମ୍ପରେ ଭାଗନେଇ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପଦକ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ୨୦୧୮ରେ ସାଉଥ୍ ଏସିଆ କ୍ରିକେଟ ଚାମ୍ପିୟନଶିପରେ ପ୍ରଭାତ ଭାରତ ତରଫରୁ କ୍ୟାପ୍ଟେନ ଭାବେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ଭାରତକୁ ବ୍ରୋଞ୍ଜ

ବୈଷ୍ଣବଙ୍କ ସହ
କୋଚ ଉତ୍ତମାକାନ୍ତ

ପ୍ରଭାତଙ୍କ ସହ
କୋଚ ବିବେକାନନ୍ଦ

ସଚିନଙ୍କ ସହ
କୋଚ ଝସକେତନ

କୋଚ ଲିଲୁବାଳାଙ୍କ
ସହ ସଙ୍ଗୀତା

ସିପ୍ରାଙ୍କ ସହ
କୋଚ ଗୀତା

ପଦକ ଜିତାଇଥିଲେ। ସେହିପରି ୨୦୧୮ ମସିହାରେ ସ୍ନେହାଲ ଅଲିମ୍ପିକ ଭାରତର ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ ପ୍ରସ୍ତୋୟାରଗୋରୀ କ୍ୟାମ୍ପରେ ଭାଗନେଇଥିଲେ। ତା ପରେ ୨୦୧୯ରେ ସେ ଆରୁଧାବିଠାରେ ଆୟୋଜିତ ସ୍ନେହାଲ ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ ସମର ଗେମ୍‌ରେ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନରେ ଡବଲ୍‌ରେ ସିଲଭର ମେଡାଲ ଜିତିଥିଲେ।

ଏଥିଯୋଗୁ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କୁ ୧ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ମାନିତ ଓ ସମର୍ଥନ ଦି କରାଯାଇଛି। ହେଲେ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଚଳଣି ବିଶେଷ ସ୍ଵଚ୍ଛଳ ନ ଥିବାରୁ ସେ ଏବେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଚାଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି।

ସିପ୍ରା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ନାଏକ— କଟକ ଜିଲାର ବଡ଼ୟା ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ନୂଆ ଚଇଲା ଗ୍ରାମର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ନାଏକ ଓ ବାସନ୍ତିଲତା ନାଏକଙ୍କ ଝିଅ ସିପ୍ରା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ନାଏକ। ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଏବେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀ। ତାଙ୍କର ୩ ଝିଅ ଓ ଗୋଟିଏ ପୁଅ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିପ୍ରା ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର। ତାଙ୍କର କହିବାରେ, ଶୁଣିବାରେ ଓ ଚାଲିବାରେ ଅସୁବିଧା ହେଉଥିଲା। ଏଥିଯୋଗୁ ମା'ବାପା ଚିନ୍ତିତ ରହୁଥାନ୍ତି। ହେଲେ ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ ତାଲିମ ପାଇ ଆଜି ସେ ଜଣେ ସଫଳ କ୍ରୀଡ଼ାବିତ୍ ଭାବେ ଜାତୀୟସ୍ତରରେ ଏକାଧିକପର ପଦକ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି। ଜାତୀୟସ୍ତରୀୟ ସ୍ନେହାଲ ଅଲିମ୍ପିକ ଭାରତ ତରଫରୁ ରୋଲର ସ୍କେଟିଂ ଗାନ୍ଧୀନଗର ଗୁଜରାଟ ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରଶିକ୍ଷାକା **ଗୀତା ପଣ୍ଡା** କୁହନ୍ତି, '୨୦୧୭ ମସିହାରୁ ଓପନ ଲର୍ନିଂ ସିଷ୍ଟମ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ସିପ୍ରା ପଢ଼ି ଆସୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର କ୍ରୀଡ଼ା ପ୍ରତିଭାକୁ ଚିହ୍ନି ଟ୍ରେନିଂ ଦେଇଥିବାରୁ ଏବେ ସେ ବିଭିନ୍ନ ଖେଳକୁଦରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ସଫଳତା

ପାଇଛନ୍ତି। ବିଶେଷକରି ପ୍ରୋବଲ, ରୋଲର ସ୍କେଟିଂରେ ସେ ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି। ୨୦୨୩ ମସିହାରେ ଗୁଜୁରାଟ ଗାନ୍ଧୀ ନଗରରେ ନ୍ୟାଶନାଲ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍ ରୋଲର୍ସ, ସ୍କେଟିଂ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା। ୩୦୦ ମିଟର ଏବଂ ୧୦୦ ମିଟରରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ୨୦୨୩ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ସେତେବେଳର କ୍ରୀଡ଼ା ମନ୍ତ୍ରୀ ତୁଷାରକାନ୍ତି ବେହେରାଙ୍କଠାରୁ ଅର୍ଥ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ। ଏହାଛଡ଼ା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଗେମ୍ ୨୦୨୪ ମାର୍ଚ୍ଚରେ ଫ୍ଲୋରବଲ୍ ଗେମ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ସିପ୍ରା ଭାରତ ପାଇଁ ଗୋଲ୍ କିପର୍ ଭାବରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯିବେ। ପୂର୍ବରୁ ସିପ୍ରା ଗୁଜରାଟ, ହରିୟାଣା, ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ, ଗାଲିୟରରେ ଆୟୋଜିତ ସ୍ନେହାଲ କ୍ରୀଡ଼ା ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସେ ଭାଗନେଇଛନ୍ତି।

ସଚିନ ବାରିକ— ଜଣେ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ମଣିଷ ଯେ ସବୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳତା ହାସଲ କରିପାରିବ ତାହା ନୁହେଁ। ଜନ୍ମରୁ ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର ହେଲେ ବି ନିଜର ସାଧନା ବଳରେ ସେ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳତା ଅର୍ଜନ କରିପାରେ। ସେମିତି ଜଣେ ସଫଳ କ୍ରୀଡ଼ାବିତ୍ ହେଲେ **ସଚିନ ବାରିକ**। ଜନ୍ମ ୧୯୭୩ରେ। ମାତା ରୀତା ବାରିକ, ପିତା ଅଶୋକ ବାରିକ। ଘର ବରଗଡ଼ ଜିଲାର ବରପାଲି ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁଶନଗରରେ। ସଚିନଙ୍କ ପିତା ଅଶୋକ କୁହନ୍ତି, 'ପିଲାଦିନରୁ ଯେତେବେଳେ ଜାଣିଲୁ ସଚିନ ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର ଆମକୁ ଚାରିଆଡ଼ ଅନ୍ଧାର ଦେଖାଗଲା। ବିଭିନ୍ନ

ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନେଲୁ। ଅନ୍ୟ ସାଧାରଣ ପିଲାଙ୍କ ପରି ତା'ର ବିଶେଷକିଛି ବିକାଶ ଘଟିଲା ନାହିଁ। ଏଥିଯୋଗୁ ଆମେ ବହୁ ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଲୁ। ସମୟକ୍ରମେ ତାକୁ ବରପାଲିଠାରେ ଥିବା ସରସ୍ୱତୀ ଭିକ୍ଷମ ତାଲିମ କେନ୍ଦ୍ରରେ ନାମ ଲେଖାଇଲୁ। ସେଠାରେ ସେ ରହି କ୍ରୀଡ଼ା ପାଇଁ ତାଲିମ ନେଲା। ପରେ ସେ କୋଚ ଝସକେତନ ସାହୁଙ୍କ ଠାରୁ ତାଲିମ ନେଲା। ଯେକି ତାକୁ ଉଚିତ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଦେଲେ। ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ଝସକେତନ ସାହୁ କୁହନ୍ତି, 'ସଚିନଙ୍କ ପ୍ରତିଭା ଜାଣିଲା ପରେ ତା'ର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ତାକୁ ଟ୍ରେନିଂ ଦେଲା। ଧୀରେ ଧୀରେ ତା'ର ଖେଳରେ ଦକ୍ଷତା ବଢ଼ିଲା। ୨୦୧୬ରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ଆୟୋଜିତ ସଫ୍ଟବଲ ଓ ରାଜସ୍ଥାନରେ ଆୟୋଜିତ ଦୌଡ଼ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣକରି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ଲାଭ କଲା। ଏହାପରେ ୨୦୧୭ରେ ଚେନ୍ନାଇଠାରେ ଆୟୋଜିତ ଫୁଟବଲ ଓ ପଞ୍ଜାବରେ ଆୟୋଜିତ ଫ୍ଲୋର ହକିରେ ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପଦକ ହାସଲ କଲେ। ପୁଣି ୨୦୧୮ରେ ଆଗ୍ରାଠାରେ ହ୍ୟାଣ୍ଡବଲ ଓ ଗୁଜରାଟରେ ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ ଖେଳି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପଦକ ଜିତିଲେ। ୨୦୨୨ରେ ସେ ବିଶ୍ୱ କ୍ରୀଡ଼ା ପାଇଁ ଗୁଜରାଟ ଓ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡର କ୍ରୀଡ଼ା ଶିବିରରେ ଯୋଗଦେଲେ। ଏହାବାଦ ୨୦୨୩ରେ ଜର୍ମାନୀର ବର୍ଲିନଠାରେ ଆୟୋଜିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଲିମ୍ପିକ୍ସ - ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଗେମ୍‌ରେ ଯୋଗ ଦେଇ ସଫଳତା ଲାଭ କଲେ। ସଚିନ ନ୍ୟାଶନାଲ ଶର୍ଟବଲ, ରନିଂ, ଫୁଟବଲ, ହ୍ୟାଣ୍ଡବଲ, ଫ୍ଲୋରବଲ ଆଦି କ୍ରୀଡ଼ାରେ ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି। ତେବେ ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆହୁରି ଅନେକ ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ, ଅନଗ୍ରସର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ ଥିଲେ ସଫଳତା ପାଇବାର କେହି ବି ବାଧା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ।

—ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍

ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଏମିତି ଏକ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍; ଯାହା ଶୀତଦିନେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ଦେବା ସହିତ ଶୀତ ଦାଉରୁ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ଚାହିଦା ଖୁବ୍ ରହିଥାଏ...

ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଏମିତି ଏକ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍; ଯାହା ସବୁ ପ୍ରକାରର ଲୁହକୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ମାନିଥାଏ। ତେଣିକି ସେ ପାର୍ଟି ଲୁକ୍ ହେଉ ଅଥବା ଅଫିସ୍ ଲୁକ୍। ସେଥିପାଇଁ ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍‌କୁ ଭର୍ସାଟାଇଲ୍ ପିସ୍ ବୋଲି ବି କୁହାଯାଏ; ଯାହା ମୁବତ୍ତୀକୁ ରିଫ୍ରେଶିଂ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ। ତେବେ ପରଫେକ୍ଟ ଲୁକ୍ ପାଇଁ ଏହି ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍‌କୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ଷ୍ଟାଇଲ୍ କରିବା ବି ନିହାତି ଜରୁରୀ; କାଣ୍ଟନ୍ସ ସେ ନେଇ କିଛି ଟିପ୍ସ...

* ବାକି ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍‌କୁ ସିମ୍ପଲ ରଖିବେ: ଯେହେତୁ ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଲୁହକୁ ଇନ୍‌ଫ୍ଲୁଏନ୍ସ ତେଣୁ କରିଥାଏ; ତେଣୁ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାକି ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍‌କୁ ବାଲାନ୍ସ କରି ପିନ୍ଧିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ ହୋଇଥାଏ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଅଥବା ବ୍ଲାକ୍ ଟପ୍ କିମ୍ବା ଶାର୍ଟ ସାଙ୍ଗକୁ ଫିଟ୍‌ରେଡ୍ ଟ୍ରାଉଜର୍ କିମ୍ବା ସିମ୍ପଲ୍ ପେନ୍‌ସିଲ୍ ସ୍କର୍ଟକୁ ପେୟାର୍ କରି ତା' ସାଙ୍ଗରେ ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧିଲେ ଲୁକ୍ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ। ଧ୍ୟାନଦେବେ ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଟ୍ରାଏ କଲାବେଳେ ଦେଖିବେ ଆପଣଙ୍କ ବେସ୍ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍ ଯେମିତି ସ୍ୱାଇଚ୍, ବେଜ୍ ଅଥବା ଗ୍ରେ ଭଳି ରୁସ୍‌ଗ୍ରାଲ୍ କଲର୍‌ର ହୋଇଥିବ।

* ଜିନ୍ସ ସହିତ ପେୟାର୍: ମୁବତ୍ତୀ ଚାହିଁଲେ ଜିନ୍ସ ସାଙ୍ଗରେ ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରାଏ କରିପାରିବେ; ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ କାଟୁଥାଇ ତଥା ରିଲାକ୍ସଡ୍ ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ। ଡେନିମ୍ ଜିନ୍ସ ସାଙ୍ଗକୁ ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧିଲେ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଲୁକ୍ ମିଳେ। ଖାସ୍‌କରି ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଫିଟ୍‌ଜ୍ ଜିନ୍ସ ଅଥବା ସ୍ପ୍ରେଡ୍ ଲେଗ୍ ଜିନ୍ସ ସାଙ୍ଗକୁ ଏହି ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ମାନିଥାଏ। ଏହାକୁ ସିମ୍ପଲ୍ ଟପ୍ ଅଥବା ଫିଟ୍‌ରେଡ୍ ଟି-ଶାର୍ଟ ସହ ମଧ୍ୟ ପିନ୍ଧାଯାଇପାରେ।

* ଫିଟିଂକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ: ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଟ୍ରାଏ କଲାବେଳେ ଏହାର ଫିଟିଂକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ନିହାତି ଜରୁରୀ। ଢିଲାଢାଲା ଜ୍ୟାକେଟ୍ ନ ପିନ୍ଧି ଶରୀରକୁ ଭଲ ଫିଟ୍ ହେଲା ଭଳିଆ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପିନ୍ଧିଲେ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ।

* ସଠିକ୍ ଆସେସରିଜ୍ ବାଛିବେ: ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ସାଙ୍ଗକୁ ଯେତେ କମ୍ ଆଉଟ୍ ସିମ୍ପଲ୍ ଆସେସରିଜ୍ ଟ୍ରାଏ କରିବେ ସେତେ ଭଲ। ଏହି ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍‌ରେ ଲୁକ୍‌କୁ କମ୍ପ୍ଲିଟ୍ କରିବା ପାଇଁ ମୁବତ୍ତୀ ଚାହିଁଲେ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଇୟର ଟି' ସାଙ୍ଗକୁ ସିମ୍ପଲ୍ ପେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ଏବଂ ହାତରେ କ୍ଲାସିକ୍ ଡ୍ରାଏ ମଧ୍ୟ ପିନ୍ଧିପାରିବେ। କିଛି ଜାଣିବା କଥା

- କେବଳ ଜିନ୍ସ ଟପ୍ କାହିଁକି ମୁବତ୍ତୀ ଚାହିଁଲେ ମ୍ୟାକ୍ସି ଡ୍ରେସ୍, ଟ୍ରାଉଜର୍ ଟପ୍, ପ୍ଲାନେ ଟପ୍ ସହିତ ବି ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଆରାମରେ କ୍ୟାରି କରିପାରିବେ। ଯାହା ବି ପିନ୍ଧିବୁ ନା କାହିଁକି ସବୁବେଳେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍‌ର କଲର୍ ଯେମିତି ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଟୁଲନାରେ ହେଉ ଦେଖା ଯାଉ ନଥିବ। ଏହା ଯେତେ ସିମ୍ପଲ ରହିବ ସେତେ ଭଲ।
- ବ୍ଲକ୍ ସିକେନ୍ ଡ୍ରେସ୍ ହେଉ ଅଥବା ଟପ୍ ସାଙ୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ ଫ୍ଲୋରାଲ୍ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ଟ୍ରାଏ କରିପାରିବେ। ଏହା ପାର୍ଟି ଲୁକ୍ ପାଇଁ ପରଫେକ୍ଟ ହୋଇଥାଏ।

ସେବା ସମ୍ପତ୍ତାର ପ୍ରତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନିକା

ସେ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ କାମ କରନ୍ତି। ପୁଣି ଗରିବ ପିଲାଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରନ୍ତି। ଅସହାୟ, ଅବହେଳିତ ରୋଗୀ, ଆହତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସେବା କରିବା ସହ ନୀଳ ନର୍ଦ୍ଦମା ବି ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି। ଏକମାତ୍ର ତୃତୀୟ ଲିଙ୍ଗ ହିସାବରେ ୫୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଶିବଦାସ କରିଛନ୍ତି। ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ଇଣ୍ଡିଆ ବୁକ ଅଫ୍ ରେକର୍ଡସ୍ ଓ ଲଣ୍ଡନ ବୁକ୍ ଅଫ୍ ଓଲଡ୍ ରେକର୍ଡସ୍ରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛନ୍ତି। ସେ ହେଲେ ଚିନ୍ମୟା ଦାସ। ୧୯୮୨ମସିହାରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଚିନ୍ମୟା ଦାସ ଓରଫ ଗଗନବିହାରୀ ଦାସ । ଘର ଜଗତ୍ ସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲା ତିର୍ତ୍ତୋଲ ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପୋଷଳ ଗ୍ରାମରେ । ବାପା ଧୂଳମଣି ଦାସ ଓ ମାଆ ରେଣୁବାଳା ଦାସ। ମୂଳ ମନ୍ତ୍ରୀ କରି ବାପା ପରିବାର ଚଳାନ୍ତି। ଗଗନ ପୁରୁଷ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ନାରୀମୁଲ୍ୟ ଗୁଣ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗସାଥୀ ଓ ସାଜ ପଡ଼ିଶାକୁ ବନ୍ଧୁତ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା। ସେଇଥିରେ ସେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ କଲେ ନିଜ ମାମୁଁ ଘର ଇରିକୁଣ୍ଡଳ ଗାଁରେ । ପରେ ଜବାହର ସ୍ମୃତି ବିଦ୍ୟାପୀଠ ବୋଧେଇ ହାଇସ୍କୁଲରେ ନାଁ ଲେଖେଇଲେ। ଏଇଠି ସେ ବୁଝିପାରିଲେ କିନ୍ତୁ ମାନେ କ'ଣ। ୧୯୯୯ରେ ମହାବୀର୍ୟା ବର୍ଷ ମାଟ୍ରିକ୍ ପରୀକ୍ଷାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଆସି ଘରେ ବସିଲେ। ଗରିବ ବାପାଙ୍କର ସାଧ୍ୟ କାହିଁ ଯେ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବେ ? ପିଲାଦିନରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପ୍ରବୃତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଗାଁର ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ମାଗଣାରେ ଟ୍ୟୁସନ୍ କଲେ । ଘର ଚଳାଇବା କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡ଼ିଲା । ସେ କିଛି ରୋଜଗାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହାରିଲେ ଭୁବନେଶ୍ୱର । ଏକ ଘରୋଇ ହୋଟେଲରେ ଫେସନ୍ ଶୋ' ହେଉଥାଏ । ସେଥିରେ ତୃତୀୟ ଲିଙ୍ଗୀ ମାନଙ୍କୁ

ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଉଥିଲା । ଅନ୍ୟ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହ ସେ ମଧ୍ୟ ଭାଗ ନେଲେ । ସେଇଠି ତାଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା, ଗଗନବିହାରୀ ଦାସରୁ ଚିନ୍ମୟା ଦାସ। ପରେ ସେ ରୋଜଗାର ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମାର୍କେଟିଙ୍ଗ୍ ସଂସ୍ଥାରେ ଯୋଗଦେଲେ, ଯେଉଁଠି ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଖାଇବା, ପିଇବା ପିନ୍ଧିବା ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଦରମା ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । ଓଲଟା ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା । ପରେ ସେଠାରୁ ସେ ଲୁଚି ପଳାଇଆସିଲେ ଅନୁଗୋଳ । ଏଇଠୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଜୀବନ ସଂଗ୍ରାମର ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ । ଅନୁଗୋଳର ଏକ ହୋଟେଲରେ କାମ କଲେ । ହେଲେ କିଛିଦିନ ପରେ ହୋଟେଲ ମାଲିକ ବାହାର କରିଦେଲେ । ପରେ ଟ୍ରେକରରେ ହେଲୁର୍ ହେଲେ । ଗାଡ଼ି ଶିଖିବା କାମ ନେହିଲା, ତା'ପରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯାନିଯାତ୍ରା, ବାହାଘର ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ଝିଅ ସାଜି ନୃତ୍ୟ କଲେ । ତାପରେ ଅନେକ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଚାଲିଲେ । ତେବେ ସେ ବେଶି ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିଲେ କରୋନା ମହାମାରୀ ସମୟରେ । ଦେବଦୂତ ଭଳି ନିର୍ଭୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି କରୋନା ପ୍ରସାରିତମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ । ନିଜ ପରିବାର, ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ କରୋନାଗ୍ରସ୍ତ ରୋଗୀର ଶିବ ଦାହ କରିବାକୁ ପଛାଉଥିବା ବେଳେ, ସେ ସେହି ସମୟରେ ୪୧ଟି କରୋନା ଶବ ଦାହ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚକିତ କରିଦେଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କୁଷ୍ଠ ରୋଗୀ ଓ ମାଛିଆପାତକ ରୋଗୀ, ଏଡ୍ସ ରୋଗୀ ମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା ନ କରି ମାଆ ଭଳି ସେବାକରିବା । ଏମିତିକି ଏଭଳି ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ ତୁଲାଇବା ପାଇଁ ଭିକ ମାଗିଛନ୍ତି । ଏହାବାଦ ଗ୍ରାମରୁ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ସଫା, ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତିଧାରୀ ଲୋକଙ୍କ ଟାକାକରଣ, ଜଙ୍ଗଲ ପୋଡ଼ିକୁ ରୋକିବାକୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବା, ଖରାଦିନେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଆହାର ଓ ଜଳ ପ୍ରଦାନ କରିବା, ଘରପୋଡ଼ିରେ ସର୍ବସ୍ୱ ହରାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ପରେ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ତ୍ୟାଗ୍ ଓ ଫେସନ୍ ସୋ'ରୁ ହେଉଥିବା ଆୟକୁ ନେଇ କିଛି ଗୋଟେ ଜନମଙ୍ଗଳ କାମ କରିବେ । ତେଣୁ ସେ ପ୍ରଥମେ ଜରପଡ଼ାରେ ଦୋକାନ ଭଡା ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱରେ ଆଣି ଝିଅମାନଙ୍କ ପ୍ରସାଧନ ସାମଗ୍ରୀର ଏକ ଦୋକାନ ଦେଲେ । ଦୋକାନ ଭଲ ଚାଲିଲା । କିଛି ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବକଙ୍କୁ ନେଇ ଗଢ଼ିଲେ 'ମାନବ ସେବା' ଚାରିଟେବୁଲ୍ ଟ୍ରଷ୍ଟ । ଟ୍ରଷ୍ଟର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଦୁର୍ଯ୍ୟତଣାରୁ ଗାଈ ବଳଦକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଲାଗି ତାଙ୍କ ଦେହରେ ରେଡ଼ିୟମ୍ ବାନ୍ଧିବା, ବସ୍ତ୍ର ପିଲାଙ୍କୁ ମାଗଣା ଭୋଜନ ସହିତ ଶିକ୍ଷାଦାନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସହାୟତା କରିବା, କରୋନା ସମୟରେ ଘାଜମା ଦାନ, ବିଦ୍ୟାଳୟ ସାହାଯ୍ୟ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଗେଇ

ଚାଲିଲେ । କୋଉଠି କିଏ ଗରିବ ଲୋକ ରୋଗ ବେମାରରେ ପଡ଼ିଲେ ତାକୁ ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା କରି ତାଙ୍କୁରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚାଇବା, ଗାଡ଼ି ମୋଟର ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଆୟୁର୍ଲାନ୍ସ ଡାକି ତୁରନ୍ତ ଚିକିତ୍ସାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିବା, ଅସହାୟ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କର ସେବା ଶୁଣ୍ଠିଷା କରିବା ଆଦି କାମରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ତାଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାତି ବଢ଼ିଚାଲିଲା । କ୍ରମେ ସେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗରେ, ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନଜରକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉତ୍ସାହ ଓ ପ୍ରେରଣା ପାଇ ସେ ଏଥର ଆହୁରି ଅଧିକ ଉତ୍ସାହରେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ପୁରୁଷ ଭଳି କୋଉଠି ରାସ୍ତା ଅତି କବର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଗମନମାନରେ ବାଧା ହେଉଛି, ସେଠାରେ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ଏକକ୍ଷୁତ କରି ରାସ୍ତା ମରାମତି କରିବା, ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମରେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ମଦବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନର ନେତୃତ୍ୱ ନେବା, ନାରୀ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ଦୃଢ଼ ହସ୍ତରେ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା, ଅନୁଗୋଳ ତାଙ୍କୁରଖାନାରେ କିନ୍ତରଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଷାଢ଼ ଓ ଦୁଇଟି ବେଡ୍ ପାଇଁ ସରକାରୀ ମଞ୍ଜୁରୀ କରାଇବା କାମ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସେବା ତାଲିକାରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛି । ଏବେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପନ୍ଦର ଜଣ ଛୋଟ ଶିଶୁ ଓ ବୃଦ୍ଧ ରହୁଛନ୍ତି । ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ସେ ୫୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଶିବଦାସ, ୨୦୧୨ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରକ୍ତ ଦାନ କରିବା ସହ ୧୫୦୦ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କ ସେବା କରି ସାରିଛନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ଶତାଧିକ ରାସ୍ତା ରେ ଦୁର୍ଯ୍ୟତଣା ଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପୁସ୍ତକରେ ତାଙ୍କୁରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ସେ ଅନୁଗୋଳ ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ ଅଛନ୍ତି । ଚିନ୍ମୟା କୁହନ୍ତି, 'ଯଦି ହାରିଯିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ହସୁଥାଏ, ତେବେ ବିଜେତା ମଧ୍ୟ ବିଜୟର ଆନନ୍ଦ ହରାଇଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ହସିବାର ଶକ୍ତି । ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ଜୀବନକୁ ଭଲ ପାଅ, ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ହିଁ ସମୟ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଦୁଃଖର ସହ ଉଠ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମେ ଗତକାଳି କ'ଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ବରଂ ତିକ୍ତା କର ଆଜି କ'ଣ କରିପାରିବ । ସମାଜ ସେବା ପାଇଁ ସେ ଓଡ଼ିଶାର ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ, କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ, ପୂର୍ବତନ ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶୀ ଲାଲ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ରାଜ୍ୟପାଳ ରଘୁବର ଦାସଙ୍କ ଠାରୁ ସମର୍ଥନ ହେବା ସହ ଇଣ୍ଡିଆ ବୁକ୍ ଅଫ୍ ରେକର୍ଡସ୍ ଓ ଲଣ୍ଡନ ବୁକ୍ ଅଫ୍ ଓଲଡ୍ ରେକର୍ଡସ୍ରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛନ୍ତି । ଏବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଜନକ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି ।

ନ ଥିବା ପରେ ବି

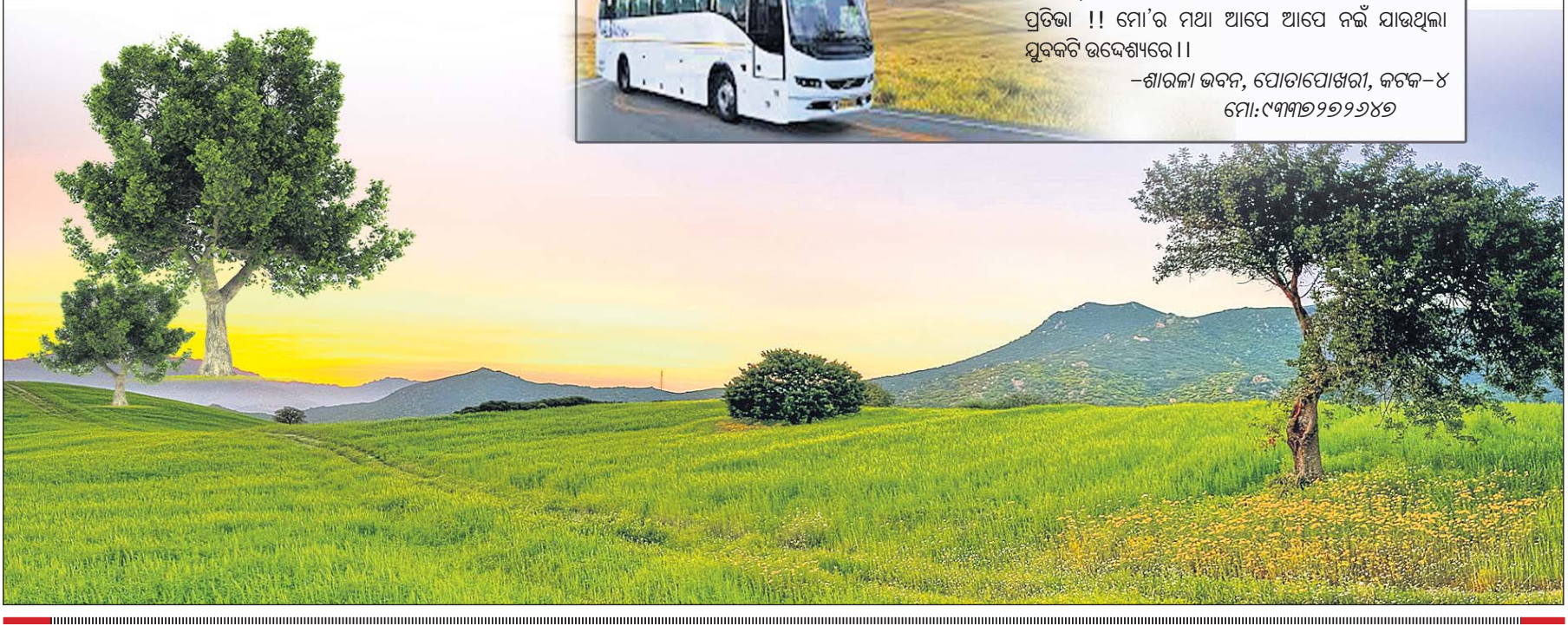
— ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାଶ

ତୁମେ ଥାଅ ମୋ ସହ, ମୁଁ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯେମିତି ଦିନ ସହ ପୂର୍ଯ୍ୟ, ରାତି ସହ ନକ୍ଷତ୍ର
ଦେହ ସହ ପବନ, ଦୁଃଖ ସହ ଜୀବନ,
ଯେମିତି ମାଟି ସହ ଗଛ, ଆଖି ସହ ଦୃଶ୍ୟ
ଭାବ ସହ ଆବେଗ, ପୁଲ ସହ ପରାଗ,
ତୁମେ ଥାଅ, ମୁଁ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଓ ମୁଁ ନ ଥିବା ପରେ ବି ।

ତୁମେ ଥାଅ ମୋ ସହ, ତୁମେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯେମିତି କବି ସହ କବିତ୍ୱ, ଦେବୀ ସହ ଦେବତ୍ୱ
ଅକ୍ଷର ସହ ଶବ୍ଦ, ପଥ ସହ ପାଦ,
ସମୁଦ୍ର ସହ ଉର୍ମି, ଝଡ଼ ସହ ଗୁଣ୍ଠି
କର୍ମ ସହ ଫଳ, ଗୀତ ସହ ସ୍ୱର,
ତୁମେ ଥାଅ ମୋ ସହ, ତୁମେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଓ ତୁମେ ନ ଥିବା ପରେ ବି ।

ଆମେ ଥାଉ ଆମ ସହ, ଆମେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଓ ଆମେ ନ ଥିବା ପରେ ବି ।

— ରେଗତା, ଏମ.ରାମପୁର, କଳାହାଣ୍ଡି
ମୋ: ୭୭୩୫୪୧୯୫୭୩

ଧନୀ ଲୋକ

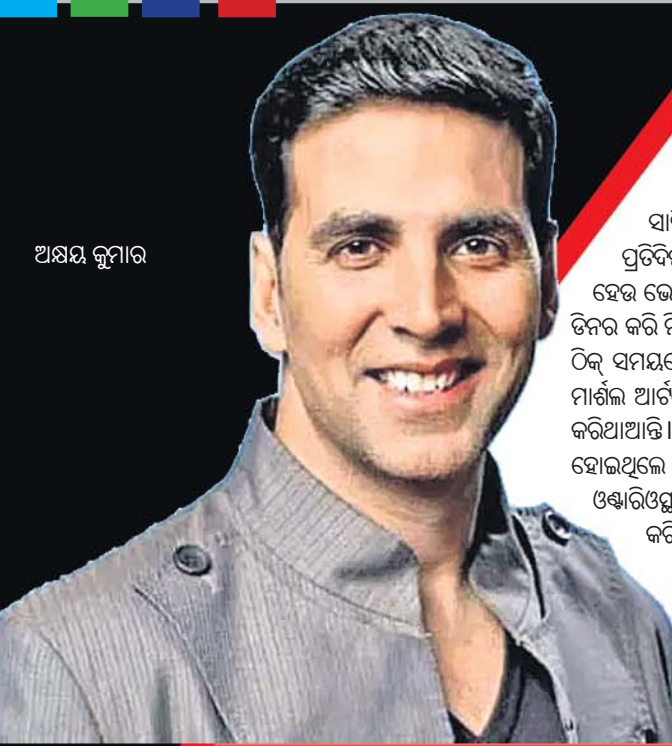
—ସୁଷମା ପରିଜା

କିଚେରାରେ କାମସାରି ସେଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗାଆଁକୁ ଯିବାକୁ
ଓଏମ୍‌ପି ଛକ ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡରୁ ବସ୍ ଧରିଲି । ବାଲେଶ୍ୱର ଯିବା
ପାଇଁ ସେଇଟି ବୋଧହୁଏ ଶେଷ ବସ୍ ଥିଲା । ବସ୍‌ରେ ପ୍ରବଳ
ଭିଡ଼ । ସବୁ ସିଟ୍‌ରେ ଲୋକ ବସି ସାରିଥିଲେ ଏବଂ ଆହୁରି କିଛି
ଲୋକ ଠିଆହୋଇ ରହିଥିଲେ । କଣ୍ଠକୂର୍ ପଚାରିଲା କୋଉ
ଯାଏଁ ଯିବେ ? ମୁଁ ‘ସହଦେବ ଖୁଣ୍ଟା’ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଭିତରେ
ଆହୁରି କିଛି ଲୋକ ଉଠିସାରିଥିଲେ ବସ୍‌ରେ । ବସିବାର
କୌଣସି ଆଶା ଦେଖି ପାରୁନଥିଲେ ବି ଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲି
କାରଣ ଯେମିତି ହେଉ ପଛ ଆଜି ହିଁ ମୋତେ ଘରକୁ
ଫେରିବାର ଥିଲା । ବିକଳ ହୋଇ ଏପଟ ସେପଟକୁ ଆଖି
କୁଲାଇ ଦେଖୁଥାଏ ମୁଁ, କାଳେ ସିଟ୍‌ରେ ବସିଥିବା ମଣିଷଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଦୟାପରବଶ ହୋଇ ମତେ ନିଜ ସିଟ୍‌ଟି ଦେବେ
କି ? ହାତରେ ଧରିଥିବା ଜିନିଷ ପତ୍ରର ବ୍ୟାଗ୍ ଏବଂ କାନ୍ଧରେ
ପଡ଼ିଥିବା ଭ୍ୟାନିଟି ସହିତ ଗୋଟିଏ ହାତରେ ବସ୍ ଛାଡ଼ି
ରଜକୁ ଧରି ଭିଡ଼ ଭିତରେ ହଲି ଝୁଲି ଠିଆ ହୋଇଥାଏ ମୁଁ ।
ହଠାତ୍ ପଛ ପଟରୁ ଜଣେ ଯୁବକ ଉଠି ମୋତେ କହିଲେ
ମାତାମ ଆପଣ ମୋ’ ସିଟ୍‌ରେ ବସି ଯାଆନ୍ତୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ
ଜାଗାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଯିବି । ଆକୂଳ ବିକଳ ହୋଇ ସେଇ
ସିଟ୍‌ରେ ଯାଇ ବସି ପଡ଼ିଲି ମୁଁ । ଯୁବକଟିକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା
ପୂର୍ବରୁ ସେ ଆଗକୁ ଯାଇ ଠିଆ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ବାଟରେ
କିଛି ଲୋକ ଓହ୍ଲାଇ ଗଲା ପରେ ସେ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ସିଟ୍
ପାଇଗଲା । କିଛି ସମୟ ଉତ୍ତରୁ ପୁଣି ବସ୍‌ରେ ଉଠିଲେ
ଜଣେ ମଧ୍ୟ ବୟସ୍କା ମହିଳା, ତାଙ୍କ ସାଥରେ ଛୋଟ ପୁଅ
ଟିଏ । ବସ୍‌ରେ କୌଣସି ସିଟ୍ ଖାଲି ନଥିଲା, ପୂର୍ବର ସେଇ
ଯୁବକଟି ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କ ସିଟ୍‌ରୁ ଉଠି ଯାଇ ସେହି ମହିଳାଙ୍କୁ
ଅନୁରୋଧ କଲେ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ କୋଳରେ ଧରି ସେଠାରେ
ବସିବା ପାଇଁ । ଯାଜପୁର ରୋଡ଼ରେ ପୁଣି ସେ ଯୁବକ ଜଣକ
ସିଟ୍ ପାଇ ବସିଗଲେ । ଭଦ୍ରକ ପାଖାପାଖି ବସ୍‌ରେ ଉଠିଲେ
ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ । ବସ୍‌ର ପରିସ୍ଥିତି ଦେଖି ପୁଣି ଥରେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ
ଯୁବକ ଜଣକ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସିଟ୍ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ନିଜେ ଠିଆ
ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ବସ୍‌ର ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର
ଏ ମଣିଷ ପଣିଆ ଦେଖି ଏଥରକ ମୁଁ ସେ ଯୁବକଟିକୁ ଭଲ
ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି । ଖୁବ୍ ସାଧାରଣ ପୋଷାକପତ୍ର ପିନ୍ଧା
ସେହି ଯୁବକଙ୍କ ଚେହେରାରୁ ଜଣା ପଡୁଥିଲା ଯେମିତି ସେ
ଦିନ ସାରା ବହୁତ କାମ ଦାମ କରି ଖୁବ୍ କାନ୍ଧ । ଭାଗ୍ୟକୁ ତାକୁ

ସିଟ୍ ଟିଏ ମିଳିଲା ଜାମୁଖାତି ଷ୍ଟେପେକ୍‌ରେ । ଶେରଗଡ଼ରେ ପୁଣି
ଜଣେ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଜ ସିଟ୍ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ପୁଣିଥରେ ଠିଆ
ହେଲା ଯୁବକ ଜଣକ । ମୁଁ ତା’ ଉଦାରତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲି ।
ସହଦେବ ଖୁଣ୍ଟା ଥିଲା ବସ୍‌ର ଶେଷ ରହଣି ସ୍ଥଳ । ସେଠାରେ
ମୁଁ ଓହ୍ଲାଇବା ବେଳକୁ ସେଇ ଯୁବକଟିକୁ ଓହ୍ଲାଇବାର ଦେଖି ତା’
ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରିଲି, କୁଆଡ଼େ ଯିବ ବାବୁ ?
—ଏଠାରୁ ଗୋଟିଏ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଆମ ଗାଆଁ । ଆପଣ
କୁଆଡ଼େ ଯିବେ କି ମାତାମ ? ଏତେ ରାତି ହେଲାଣି, କେହି
ଆସିବେ ନେବାକୁ ନା’ ମୁଁ ସାଥରେ ଯିବି ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଆସିବି ?
— ନାହିଁ ରେ ବାବୁ, ଆମ ଘର ଏଇ ପାଖ କଲୋନୀରେ । ଘରେ
ପିଲାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ଚାଲିଯିବି ।
— ତାଲକୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଘର ପାଖରେ ଛାଡ଼ିଦେଉଛି କହି ମୋ
ସହିତ ଚାଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ସେ । ଚାଲୁ ଚାଲୁ ମୁଁ ତା’କୁ ପ୍ରଶ୍ନ
କଲି.. ଆଛା କହିଲ..ବସ୍‌ରେ ଅନେକ ଲୋକ ଥିଲେ ହେଲେ
ତୁମେ ବାରମ୍ବାର ସିଟ୍‌ରୁ ଉଠି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସିଟ୍ ଦେଉଥିଲ
କାହିଁକି ? ସେ ହସିଦେଇ କହିଲା ମାତାମ, ଏହା ମୋର
ନିତିନିଆ ଅଭ୍ୟାସ । ପିଲାଟି ବେଳରୁ ବାପାଙ୍କୁ ହରାଇଛି ।
ମାଆ ପରଘରେ କାମଧନ୍ଦା କରି ମତେ ପାଲି ପୋଷି ପାଠଶାଳା
ପଢ଼ାଇ ମଣିଷ କରିଛି । ମୁଁ ଜଣେ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍, ଚାକିରି ବାକିରି
ନପାଇ ଶେଷରେ ମୂଲିଆ କାମ କଲି । ପାଠ ପଢ଼ି ଚାକିରି କରି
ବଡ଼ ମଣିଷ ହେବି ବୋଲି ଆଶାକରି ବସିଥିବା ମୋ’ର ବୁଢ଼ୀ
ମାଆ କାଳେ ଏହା ଜାଣିଲେ ମନଦୁଃଖ କରିବ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦିନ ସକାଳ ବସ୍‌ରେ କଟକ ଯାଇ ମାଲଗୋଦାମରେ କାମ କରି
ଶେଷ ବସ୍ ଧରି ଗାଁକୁ ଫେରିଆସେ । ମାଆ ଜାଣେ ମୁଁ କଟକରେ
ଚାକିରି କରୁଛି । ମୋ’ ପାଖରେ ଧନ ନାହିଁ, ଜୀବନରେ ତ’
କାହାକୁ କିଛି ଦେଇ ପାରିଲି ନାହିଁ, ଯଦି ନିଜ ସିଟ୍ ଟି ଦେଇ ଏମିତି
କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରୁଛି ତ’ ସେଥିରେ ମତେ ମାନସିକ
ଶାନ୍ତି ମିଳୁଛି, ଯେମିତି ବି ହେଉ ମୁଁ କାହାରି କାମରେ ତ’
ଆସୁଛି !! ସେତିକି ମୋର ଆନନ୍ଦ । ସବୁଦିନ ସେମାନେ ଯେଉଁ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି ସେଇ ମୋ’ର ସମ୍ପତ୍ତି ।
ମୁଁ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଶୁଣୁଥିଲି ତା’ କଥା । ଏଥୁ ଭିତରେ ଆମେ
ଆମ ଘର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲୁ । ମତେ ଘର ପାଖରେ
ଛାଡ଼ି ସେ ଖୁସି ମନରେ ତା’ ଗାଆଁକୁ ଫେରିଗଲା । ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି
ଏ ଯୁଗରେ ଏମିତି ମଣିଷ ଅଛନ୍ତି ? ଏମିତିକା ଖୁସି ମଧ୍ୟ ଅଛି ? ?
ଯେମିତି ଏଇ ଯୁବକଟି ବସ୍‌ରେ ନିଜର ସିଟ୍ ଟି ଅନ୍ୟକୁ ଦେଇ
ଖୁସି ହେଉଛି, ଏ ଦୁନିଆରେ ଭଲକଣିଆ ସହ ଧନରତ୍ନ, ବସ୍ତ୍ର
ଆଭୂଷଣ, ବଡ଼ ବଡ଼ କୋଠାବାଡ଼ି, ଗାଡ଼ି ଘୋଡ଼ା ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧର୍ଥ
ଥାଇ ମଧ୍ୟ କେହି ଏତେ ଖୁସି ହେଉ ନଥିବେ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଏମିତି ମନୋବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ ନଥିବ ।
ସତରେ, ନିଜ ଅନ୍ଧକରଣରେ ଧନୀ ହେବା ଏକ ବିଲକ୍ଷଣ
ପ୍ରତିଭା !! ମୋ’ର ମାଆ ଆପେ ଆପେ ନିଜ ଯାଉଥିଲା
ଯୁବକଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ।।

—ଶାରଳା ଭବନ, ପୋତାପୋଖରୀ, କଟକ-୪
ମୋ: ୯୭୩୩୭୨୭୨୪୭

ଅକ୍ଷୟ କୁମାର

ଖୁଲାତି ଅକ୍ଷୟ

ବଲିଉଡର ଯେଉଁ କେତେଜଣ ପ୍ରମୁଖ କଳାକାରଙ୍କୁ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ ତାଲିକାରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଅନ୍ୟତମ। ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଦିନର କାମ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରୁଟିନ୍ ହିସାବରେ ହିଁ କରନ୍ତି। ସବୁଦିନ ସେ ଯେମିତି ଦି ହେଉ ଭୋର ପାଞ୍ଚଟାରେ ହିଁ ଉଠନ୍ତି। ଯେତେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ଡିନର କରି ନିଅନ୍ତି। ସେ କଦାପି ଲେନ୍ ନାଇଟ୍ ପାର୍ଟିରେ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ। କାରଣ ରାତିରେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଖାଇବା ଏବଂ ଶୋଇବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଯେହେତୁ ସେ ମାର୍ଗଲ ଆର୍ଟରେ ସିଦ୍ଧହସ୍ତ ତେଣୁ ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ଫିଲ୍ମଗୁଡ଼ିକରେ ନିଜର କ୍ଷୁଦ୍ର ନିଜେ ହିଁ କରିଆସାନ୍ତି। 'ଖୁଲାତି ୪୨୦'ରେ ସେ ଏକ ଉତ୍ତରୀୟା ଡାକ୍ତରୀ ଭାବରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଭୂମିକା ଗଢ଼ିତ ହୋଇଥିଲେ। ଭାରତୀୟ ସିନେମାକୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱରଖ୍ୟାୟ ଅବଦାନ ପାଇଁ ୨୦୦୮ରେ କାମାଡ଼ା, ଓଷାରିଓସ୍ତ ସ୍ଥାନିଭାସିତି ଅଫ ଫ୍ରେଣ୍ଡସୋର ତାଙ୍କୁ 'ଡକ୍ଟରୋଫ ଅଫ ନା' ଉପାଧିରେ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲା। ବଲିଉଡରେ ତାଙ୍କର ଆଉ ଏକ ନାମ ରହିଛି। ତାହା ହେଲା 'ଖୁଲାତି ମାଷ୍ଟର'। କାହିଁକି ନା ସେ ଧାରାବାହିକ ଭାବରେ 'ଖୁଲାତି' ଗାଇଟଲ ବିଶିଷ୍ଟ ଫିଲ୍ମଗୁଡ଼ିକରେ ('ଖୁଲାତି', 'ଫୋଁ ଖୁଲାତି ତୁ ଅନାଡି', 'ସବସେ ବଡ଼ା ଖୁଲାତି', 'ଖୁଲାତିୟୋ କା ଖୁଲାତି', 'ଇଣ୍ଡରନାମାଗନାଲ ଖୁଲାତି', 'ମିଷ୍ଟର ଆଣ୍ଡ ମିସସ ଖୁଲାତି' ଏବଂ 'ଖୁଲାତି ୪୨୦') ଅଭିନୟ କରି ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇଛନ୍ତି।

ଫ୍ୟାଶନ୍ ଡିଜାଇନରରୁ ଅଭିନେତ୍ରୀ

ସୋନାକ୍ଷୀ ସିହ୍ନା ଇତି ମଧ୍ୟରେ ହାତକୁ ଦି' ହାତ ହୋଇସାରିଲେଣି। ସେଥିପାଇଁ ସେ କିଛି ସମୟ ଲାଗି ଅଭିନୟ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିଛନ୍ତି। ହେଲେ ସେ କାହିଁକି ଅଭିନୟକୁ କ୍ୟାରିୟର କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ଓ ଏହାପଛରେ କାହାର ପ୍ରେରଣା ଥିଲା ଜାଣନ୍ତି କି ? ଏ ବିଷୟରେ ସୋନାକ୍ଷୀ କହନ୍ତି, "ମୁଁ ଆଜି ଜଣେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଭାବରେ ଯେତିକି ନେମ୍ ଫେମ୍ ପାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଦାୟା ହେଉଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭ ଜଣ। ସେ ବୁହେଁ ହେଲେ ସଲମାନ ଖାଁ ଏବଂ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର। ଏହି ଦୁଇ ଲୋକପ୍ରିୟ ଆକ୍ଟରଙ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଫିଲ୍ମ ମୁଁ ଦେଖିସାରିଛି। ଥରେ ଭାବିଲି, 'ମୁଁ'କ'ଣ ଜଣେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ହୋଇପାରିବି ନାହିଁ ?' ଆଉ ମୋ ନ କଥା ମୁଁ ପାପାଙ୍କୁ କହିଲି। ସେ ମୋତେ ଏ ନେଇ ଆହୁରି ଉତ୍ସାହିତ କଲେ। ଏହାପରେ ଏଭଳି ସଂଯୋଗ ହେଲା ଯେ, ସଲମାନଙ୍କ ହୋମ୍ ବ୍ୟାନରରେ ହିଁ ମୋତେ ଟ୍ରେକ୍ ମିଳିଲା ଆଉ ସେଥିରେ ସେ ନାୟକ ମଧ୍ୟ ସାଜିଲେ। ମୋ ପ୍ରଥମ ସିନେମା 'ବଦଲ'ର ଶୁଟିଂ ବେଳେ ସଲମାନ ମୋତେ ଆକ୍ଟିଂ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଚିନ୍ତା ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାକି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମୋ ପାଇଁ ଶୁଭପ୍ରଦ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା।" ହିନ୍ଦୀ ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସୋନାକ୍ଷୀ ଫ୍ୟାଶନ୍ ଡିଜାଇନିଂ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ। 'ମେରା ଦଲ ଲୋକେ ଦେଖୋ' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପାଇଁ କଣ୍ଠଦାନ ଡିଜାଇନିଂ କରିଥିଲେ। ହେଲେ ଅଭିନୟ ପାଇଁ ସେ ଏହି ପେସାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲେ।

ସୋନାକ୍ଷୀ

ସମୟକୁ ଅପେକ୍ଷା

ସତରେ ସମୟ ବଡ଼ ବଳବାନ। ଏହା କେତେବେଳେ କାହା ପାଇଁ ଶୁଭପ୍ରଦ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ତାକୁ ଆକଳନ କରିବା କଷ୍ଟକର। ସେଥିପାଇଁ ସାରା ଆଲୀ ଖାଁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇ ନାହାନ୍ତି। ଆଉ ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି ଦିନେ ନା ଦିନେ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କର ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏଭଳି ଏକ ଭୂମିକା ମିଳିବ ଯାହା ତାଙ୍କର କ୍ୟାରିୟରକୁ ନୂଆ ମୋଡ଼ ଦେବ। ସାରାଙ୍କର ଆକ୍ଟିଂ କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ୨୦୧୮ରୁ ଆଉ ଫିଲ୍ମଟି ଥିଲା 'କେଦାରନାଥ'। ଗତ ଛଅ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେ ମାତ୍ର ୧୦ଟି ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ଏବେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ 'ମେଗା ଇନ୍ ଦିନୋ' ଗାଇଟଲବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଫିଲ୍ମ ରିଲିଜ୍ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛି। ନିଜ କ୍ୟାରିୟର ବିଷୟରେ ସାରା କହନ୍ତି, "ଏକଥା ସତ ଯେ ଗତ ଛଅ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ ମାତ୍ର ୧୦ଟି ଫିଲ୍ମରେ ଆକ୍ଟିଂ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି। ଆଉ ଆଶାର ତ ଶେଷ ନ ଥାଏ। ତେଣୁ ଯାହା ଘଟିଯାଇଛି ତାହାକୁ ମୁଁ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ। ମୋର ନିଜ ଉପରେ ଭରସା ରହିଛି। ଦିନେ ନା ଦିନେ ଭାଗ୍ୟଦେବୀ ମୋ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ ଏବଂ ମୋ ଆକ୍ଟିଂ କ୍ୟାରିୟର ଏକ ନୂଆ ମୋଡ଼ ନେବ।" ତେବେ ଆଗାମୀ ସମୟ ସାରାଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ଖୁସି ଖବର ଆଶୁଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା।

ସେହି ୪୦ ଥର..

ପର୍ଶକାଦୃତ ହିନ୍ଦୀ ସିନେମା 'ପରିଶୋଡ଼ା'ରୁ ବିଦ୍ୟା ବାଲନ୍ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ପରଦାରେ ଅଭିନୟର କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅଫର ପାଇବାକୁ ତାଙ୍କୁ କମ୍ କଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡି ନ ଥିଲା। ଫିଲ୍ମଟିର ପ୍ରଯୋଜନା କରିଥିଲେ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରଯୋଜକ ବିଧୁ ବିନୋଦ ଗୋପ୍ରା। ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଥିଲେ ପ୍ରଦୀପ ସରକାର। ଯେତେବେଳେ ଏହାର କାଷ୍ଟିଂ ବିଷୟରେ ବୁହେଁ ଚିନ୍ତା କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜଣେ ନବାଗତାଙ୍କୁ ଟ୍ରେକ୍ ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ। ସଂଯୋଗବଶତଃ ଏହି ତାଲିକାରେ ନିଜ ନାମକୁ ଅର୍ଦ୍ଧଭୁକ୍ତ କରାଇଥିଲେ ବିଦ୍ୟା। ଏହି ଭୂମିକାଟି କିପରି ପାଇଲେ ସେ ବିଷୟରେ ସେ କୁହନ୍ତି, "ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ ଅତିଶନ ଦେବାକୁ ପଡିଥିଲା। ଥରେ କି ଦୁଇ ଥର ବୁହେଁ, ୪୦ ଥର ଅତିଶନ ଦେଇଥିଲି। ତା' ସହ ୧୭ ଥର ମେକଅପ୍ ଟ୍ରେଷ୍ଟ ଦେବାକୁ ପଡିଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଯୋଜକ ମୋତେ ଫୋନ୍ କରି କହିଲେ ଯେ ମୁଁ ଏହି ଫିଲ୍ମର ନାୟିକା ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବି, ସେ କଥାକୁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରି ନ ଥିଲି।" ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ସଞ୍ଜୟ ଦତ୍ତ ଏବଂ ସୈଫ୍ ଆଲୀ ଖାଁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ। ୨୦୦୫ ମସିହାରେ ପୂଜିଲାଭ କରିଥିବା ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ବକ୍ସ ଅଫିସରେ ପ୍ରାୟ ୩୭ କୋଟି ବିଜନେସ୍ କରି ହିଟ୍ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା।

ପୂଜା

ବିଦ୍ୟା ବାଲନ୍

ଟାଇଟଲ୍ ରହସ୍ୟ

ପୂଜା ହେଉତେ ଏବେ ଏକ ତାମିଲ ଫିଲ୍ମରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ଏହାର ଟାଇଟଲ୍ ରହିଛି 'ସୁରିୟା ୪୪'। ଏଥିରେ ସେ ତାମିଲ ଫିଲ୍ମ ଜଗତର ଅନ୍ୟତମ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅଭିନେତା ସୂର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ଅପୋଜିଟରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ତେବେ ଏହି ସିନେମାର ଟାଇଟଲ୍ ପଛରେ ଏକ ମଜାଦାର ରହସ୍ୟ ଲୁଚି ରହିଛି। ତାହା କ'ଣ ଜାଣିବେନି ? ଏହାର ଟାଇଟଲ୍ ବିଷୟରେ ସେ କହନ୍ତି, "ଉକ୍ତ ଫିଲ୍ମରେ କେବଳ ଆକ୍ଟନ ହିଁ ଆକ୍ଟନ ଭରି ରହିଛି। ଫିଲ୍ମଟିକୁ ଆହୁରି ଆଗ୍ରାଭିକ୍ତ କରିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ତଥା ମନଲାଖି ଟାଇଟଲ୍ଟିଏ ବିଆଯାଇଛି। ତାହା ହେଲା 'ସୁରିୟା ୪୪'। ହେଲେ କାହିଁକି ଏଭଳି ଟାଇଟଲ୍ ଦିଆଗଲା ଜାଣନ୍ତି ? ଏହା ହେଉଛି ସୂର୍ଯ୍ୟାଙ୍କର ୪୪ତମ ଫିଲ୍ମ। ତେଣୁ ତାହାକୁ ସ୍ମରଣାୟ କରିବା ପାଇଁ ଏଭଳି ଶୀର୍ଷକ ବଛାଯାଇଛି।" ଏହାର କାହାଣୀ ରଚନା ସହ ପ୍ରଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି କାର୍ତ୍ତିକ ସୁବାରାଜ। ଷ୍ଟୋର୍ ଦେଞ୍ଚ ଫିଲ୍ମସ୍ ଏବଂ ଟୁ-ଡି ଏକ୍ସପେନେମେଣ୍ଟ ବ୍ୟାନରରେ ଏହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ଫିଲ୍ମଟି ଉଭୟ ସୂର୍ଯ୍ୟା ଏବଂ ପୂଜାଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ଶୁଭପ୍ରଦ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଛି ତାହା ରିଲିଜ୍ ପରେ ହିଁ ଜଣାପଡ଼ିବ।

ରଙ୍ଗଶୂର

ପ୍ରକାଶ ଫିଲ୍ମସ୍ ଏବଂ ମୁନ ଚିତ୍ତି ପୂଜିକର ମିଳିତ ପ୍ରଯୋଜନାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ଫିଲ୍ମ 'ରଙ୍ଗଶୂର'। ଏହାର ଟ୍ରେଲର ଆଇ.ଏଫ.ଏଫ. ଆଇରେ ସ୍ତ୍ରିନ୍ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା ସାଉଁଟିବାରେ ଲାଗିଛି। ପ୍ରଶାନ୍ତ ବେହେରା, ସୁନୀଲ ଯାଦବ ଏବଂ ସଜ୍ଜିକାନ୍ତ ଜେନା ଏହାର ପ୍ରଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି। କାହାଣୀ, ଚିତ୍ରଭୋଜନ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ଭାଳିଛନ୍ତି ଅଭିଜ୍ଞ ଚେକ୍ସିଆନ ପ୍ରତାପ ରାଉତ। ଫିଲ୍ମଟି ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଅବସରରେ ରିଲିଜ୍ ହେବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି। ରଙ୍ଗ-ସୁର ଓଡ଼ିଆ ପରମ୍ପରାର ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକକଳା ନୃତ୍ୟ ବାଦ୍ୟ ନାଚ । ବିଲୁପ୍ତ ପ୍ରାୟ ବାଦ୍ୟ ନାଚ ଉପରେ ଏହି ଫିଲ୍ମର କାହାଣୀ ଆଧାରିତ। ବାପା ଏବଂ ଝିଅକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି କାହାଣୀ ଆଗେଇଛି। ଦୁହେଁ ବାଦ୍ୟ ନାଚ କଳାକୁ କେମିତି ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ପାରିବ ତାହାକୁ ଆଧାର କରି କାହାଣୀ ଗଠି କରିଛି। ଫିଲ୍ମର ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଚୌଧୁରୀ ବିକାଶ ଦାସ, ଚୌଧୁରୀ ଜୟପ୍ରକାଶ ଦାସ, ସମରେଶ ରାଉତରାୟ, ଜ୍ୟୋତି, ଶୁଭାଶିଷ, ଦୀପକିତ, ସୂର୍ଯ୍ୟମୟୀ ଏବଂ ଶୁଭଶ୍ରୀ ପ୍ରମୁଖ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ଏହାର ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ ହିମାଂଶୁ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ଲେଖିଥିବା ବେଳେ ସଂଳାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଡ. ରଜନୀ ରଞ୍ଜନ। ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ଗୌରବ ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ବାନି। ସୂଚନାସୋଗ୍ୟ 'ବାହୁବଳୀ' ଭଳି ବଡ଼ ସିନେମାର ବିତରକ ଥିଲେ ପ୍ରକାଶ ଫିଲ୍ମସ୍। ସେହିଭଳି ମୁନ ଚିତ୍ତିପୂଜିକର ପ୍ରଯୋଜକ ସଜ୍ଜିକାନ୍ତ ଜେନା ପ୍ରାୟ ୧୭ଟିରୁ ଅଧିକ ସିନେମା ଓଡ଼ିଆ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି।

ସାରା

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

କବି ଡ. ଶ୍ରୀହରି ଧଳ ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ପ୍ରଥମ ଦରମା ବାପାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି

ଯାଜପୁର ଜିଲା ଚାଉଁଡ଼ରା ଗାଁର ଏକ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାରରେ ମୋର ଜନ୍ମ। ବାପା ଥିଲେ ଜଣେ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ। ସେ ବାବଦେ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଭାବ ମିଳୁଥିଲା, ସେଥିରେ ମୋ ପାଠପଢ଼ା ସାଙ୍ଗକୁ ଘରଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିଲା। ମା'ବାପାଙ୍କର ମୁଁ ଥିଲି ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ। ମୋତେ ନେଇ ଅନେକ ସ୍ଵପ୍ନ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଆଖିରେ। ସେଥିପାଇଁ ଖୁବ୍ ମନ ଦେଇ ପାଠ ପଢ଼ୁଥିଲି। ଏନ୍.ସି. କଲେଜରୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଏମ୍.ଏ. ପାସ କରିବା ପରେ ୧୯୮୧ରେ ବରୁଣେଶ୍ଵର କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେ ଯୋଗଦେଲି। ସେ ସମୟରେ ଦରମା ଠିକ୍ ସମୟରେ ମିଳୁ ନଥିଲା। ଘରୁ ପଇସା ଆଣି ଚଳିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା। ୧୯୮୮ ମସିହାରେ ମୁଁ ପ୍ରଥମ କରି ଯେଉଁ ଦରମା ପାଇଲି; ତାକୁ ନେଇ ବାପାଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇଥିଲି। ସେ ଖୁବ୍ ଖୁସି ହୋଇଥିଲେ ଆଉ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କରି ଆଶୀର୍ବାଦ ଯୋଗୁଁ କିଛି ଦିନ ପରେ ମୋତେ ଯୁକ୍ତିସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଭଲ ଦରମା ମିଳିବାକୁ ଲାଗିଲା। ତା'ପରେ ଆମ ସଂସାର ରଥ ଏକପ୍ରକାର ଭଲରେ ଚାଲିଲା। ବେଶ୍ କିଛି ବର୍ଷ ଉକ୍ତ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟାପନା କରିବା ପରେ ମୋର ଖରସୋତା କଲେଜକୁ ବଦଳି ହେଲା। ସେଠାରେ କିଛି ଦିନ କାମ କରିବା ପରେ ପୁନର୍ବାର ମୋର ବଦଳି ବରୁଣେଶ୍ଵର କଲେଜକୁ ହେଲା। ଆଉ ଶେଷରେ ୨୦୨୦ ମସିହାରେ ଏହିଠାରୁ ହିଁ ପ୍ରାଥମିକ ଭାବେ ମୁଁ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲି। ଅବଶ୍ୟ ତା'ରି ଭିତରେ ମୁଁ ପିଏଚ୍.ଡି. ହାସଲ କରିସାରିଥିଲି। ଏ ତ

ଥିଲା ବୃତ୍ତିଗତ କଥା, ହେଲେ ରୁଚି ମୋର କବିତା ଲେଖିବା। ଏନ.ସି. କଲେଜରେ ପଢ଼ିଲାବେଳୁ କବିତା ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି; ଯାହା ଏବେ ବି ଚାଲିଛି। ଯା' ଭିତରେ ମୋର ୧୧ଟି କବିତା ସଂକଳନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇସାରିଛି; ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ 'ରୁଝେଇ ଦେବୀର ଶୋଷ', 'ଧୂଳି ଦେଉଳ', 'ଫେରିବି ପକ୍ଷୀ ହୋଇ', 'ଅସରନ୍ତି ଆକାଶ', 'ଦୃଶ୍ୟହୀନ ଦରଜ', 'ଶବ୍ଦ ପାରିଧି', 'ଗୁଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଡ ଗୀତ' ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ। ତେବେ କବିତା ବ୍ୟତୀତ ବେଳେବେଳେ କିଛି ପ୍ରବନ୍ଧ ବି ଲେଖିଆସି। ମୋ ବାପା ମୋତେ କେବଳ ପାଠ ପଢ଼େଇ ଶିକ୍ଷିତ କରି ନ ଥିଲେ ମୋର ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଏକ ଦିଗନ୍ତ ଦେଇଥିଲେ। କହିବାକୁ ଗଲେ ସେ ହିଁ ଥିଲେ ମୋର ସାହିତ୍ୟ ସାଧନାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ। ସେ ସବୁବେଳେ କହୁଥିଲେ, 'ସାହିତ୍ୟ ସାଧନାକୁ କେବେ ବି ରୋଜଗାରର ମାଧ୍ୟମ ଭାବିବୁନି ବରଂ ଏହାକୁ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପର ଭାବେ ଆରାଧନା କରିବୁ, ଦେଖୁଛୁ ଖୁବ୍ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ'। ତାଙ୍କରି କଥାକୁ ମାନି ଚାଲି ଆସିଥିବାରୁ ଆଜି ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛି। ଆଉ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସାହିତ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ମୋତେ ବହୁ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ବି ମିଳିଛି। ତେବେ ୧୯୯୬ ମସିହାରେ ଫକୀରମୋହନ ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ (ବାଲେଶ୍ଵର)ରୁ ହାଜିଅସରମ୍ ଅଲି ଉଦୟ ପ୍ରତିଭା ପୁରସ୍କାର ଭାବେ ମୋତେ ଯେଉଁ ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା ସହ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ପତ୍ର ମିଳିଥିଲା ତାହା ମୋତେ ଏକ ନିଆରା ଖୁସି ଦେଇଥିଲା। କାରଣ ଏହା ଥିଲା ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ମୋର ପ୍ରଥମ ପୁରସ୍କାର; ଯେଉଁଥିରେ ମୁଁ ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ଖବଡ଼ର କପଡ଼ା ଓ ଧୋତି କିଣିଥିଲି। ଏପରି କରିବାରେ ମୋତେ ସେଦିନ ଯେଉଁ ଆନନ୍ଦ ମିଳିଥିଲା, ତାହାକୁ ଭାଷାରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିହେବନି।

ଲାଜରେ ରହିଛି ଅସଲି କଥା, ସେଇଠୁ ଆରମ୍ଭ ସ୍ତ୍ରୋତର ଗାଥା

ସାଥୀ

ପ୍ରଶ୍ନ—ସେ ମୋ ମନର ମାନସୀ, ତାହାର ଲାଜୁଆ ହସରେ ପ୍ରେମ ଭରିରହିଛି। ହେଲେ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଛି କି ନାହିଁ ଜାଣି ପାରୁନାହିଁ। କ'ଣ କରିବି ?

—ପ୍ରମୋଦ ସାହୁ, ବଡ଼ବିଳ

ଉତ୍ତର: ଆପଣ ବୋଧହୁଏ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀକୁ ଏକତରଫା ପ୍ରେମ କରୁଛନ୍ତି। ହେଲେ ଏଭଳି ପ୍ରେମ ସିନା କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ, ହେଲେ ତାକୁ ନେଇ ଆଶାର ମାନାର ତୋଳିବା ବୋକାମି ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ। ସେହି ଝିଅଟି ଆପଣଙ୍କୁ ଲଭି କରୁଛି କି ନାହିଁ ସେ ନେଇ ଆପଣ ସନ୍ଦେହ ଘେରରେ ଅଛନ୍ତି। ଯଦି ତା' ଲାଜୁଆ ହସରେ ଆପଣ ଘାଇଲା ହୋଇ ସାରିଲେଣି, ତେବେ ବିଳମ୍ବ କିଆଁ ? ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ି ଆପାତତଃ ଆପଣଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଗ୍ରୀଫ ସିନାଲକ୍ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ ନା ! 'ଲାଜରେ ରହିଛି ଅସଲି କଥା, ସେଇଠୁ ଆରମ୍ଭ ପ୍ରେମର ଗାଥା।' ଯଦି ସେପତରୁ କିଛି ପ୍ରେମର ଝଲକ୍ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତେବେ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ତା' ସାମନାରେ ନିଜ ମନର କଥା କହି ଦିଅନ୍ତୁ। ଯଦି ପାଣିପାଗ ଠିକ୍ ରହିଲା ତ ଭଲ, ନ ହେଲେ ସେପରି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକାକୁ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ମନରୁ ପୋଛି ଦେବେ ତାହା ଭଲ ହେବ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୁଁ ଜଣେ ଝିଅକୁ ଭଲ ପାଉଛି। ହେଲେ ଆମ ପ୍ରେମ କେତେ ଗାଢ଼ ତାହା କେମିତି ଜାଣିବି ?

—ସୁଜିତ କୁମାର, ସୋନପୁର

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମର ନିଶା କେତେ ଗାଢ଼ ଯିଏ ଅନୁଭବ କରିଛି ସିଏ ଜାଣିଛି। ହେଲେ କେବଳ ଭଲ ପାଇଲେ ହେବନାହିଁ, ସେଥିରେ ସେପରି ଆତ୍ମୀୟତା ରହିବା ଦରକାର। ଯଦି ପ୍ରେମ କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର କରୁଥାଆନ୍ତି ତେବେ ତାହା ସବୁବେଳେ ପାଣିଆ ଲାଗିଥାଏ। ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ବିଶ୍ଵାସ ରଖନ୍ତୁ। ପ୍ରେମରେ ଯେମିତି ଅବିଶ୍ଵାସର ଭାଇରସ୍ ଏଣ୍ଡି ନ କରେ ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କ ରୁହନ୍ତୁ। ନ ହେଲେ ସେହି ପ୍ରେମର କେତେବେଳେ ଦି ଏଣ୍ଡ ହୋଇଯିବ ନିଜେ ବି ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ ନାହିଁ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ଝିଅ ଦେଖିଲେ କେତେବେଳେ ହସି ଦେଉଛି ତ କେତେବେଳେ ରୁହୁଛି। ସେ କ'ଣ ସତରେ ମୋତେ ଭଲ ପାଉଛି ?

—ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର, ଅନୁଗୋଳ

ଉତ୍ତର: କଥାରେ ଅଛି—ସମଝଦାର ଆଦମାକୋ ଇସାରା କାଫି ହେ। ତେଣୁ ଆପଣ ଚିକେ ମଗଜ ଖଟାନ୍ତୁ ନା ! ସେହି ଚାହାଣୀ, ଚାହାର ଭାବଭଙ୍ଗୀକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ। ତା' ଭିତରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ପ୍ରେମର ଅସଲ ବାସ୍ତା ଲୁଚି ରହିଛି।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ଝିଅକୁ ମୁଁ କେତେ ଥର 'ଆଇ ଲଭ୍ ୟୁ' କହିସାରିଲିଣି। ହେଲେ ସେ ମୋତେ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ହେଲେ କହୁନି କାହିଁକି ?

—ବସନ୍ତ ଦାସ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଉତ୍ତର: ସେ ବୋଧହୁଏ ଆପଣ କହିଥିବା 'ଆଇ ଲଭ୍ ୟୁ' ତର୍କମା କରୁଛି। ସେ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଏହାର ଅର୍ଥ ଆପଣ ତାଙ୍କର ଚାହାଣୀ, କଥାବାଚାଁ ଶୈଳୀରୁ ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ। ହେଲେ ତାହାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପଢ଼ି ପାରିଲେ ହେଲା। ସେ ଝିଅଟି ଯଦି କିଛି କହିବାକୁ ବିଳମ୍ବ କରୁଛି, ତେବେ ଆପଣ ଅଧିକାଂଶ ହେଉଛନ୍ତି କିଆଁ ? ନିଜର ଆଗ୍ରହ, ଉତ୍ସାହରେ ଚିକେ ଲଗାମ ଦିଅନ୍ତୁ। ହୁଏତ ବିଳମ୍ବରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଶୁଭ ଖବର ମିଳିପାରେ !

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ପ୍ରେମିକାକୁ ନେଇ ମୁଁ ଅନେକ କବିତା ଲେଖୁଛି। ହେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ପ୍ରଶଂସା କରୁନାହିଁ। କ'ଣ କରିବି ?

—ସୁମନ୍ତ ସାହୁ, ବଲାଙ୍ଗୀର

ଉତ୍ତର: ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ କବିତା ଲେଖିବାର ପ୍ରତିଭା ଅଛି—ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ଵାଗତଯୋଗ୍ୟ। ହେଲେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ମଗଜରେ ସେକଥା ପଶିବା ଦରକାର। ସେ ହୁଏତ ଭାରତୀୟ ଯେ, ଆପଣ ଏମିତି କିଛି କବିତା ଲେଖୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ନିଜେ ଜଣେ କବି ଆଉ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେମ କବିତା ଲେଖିବାରେ ଆପଣଙ୍କର ପଚୁଟା ରହିଛି ବୋଲି ସେପରି ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେମିକା ମନରେ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ। ତା'ପରେ ହୁଏତ ସେ ଆପଣଙ୍କ ରଚିତ ତଥା ମନକୁ ଛୁଇଁଲା ଭଳି କବିତାଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ।

ସମ୍ପର୍କାୟତ୍ତ ନାଁର ରେଳ ଷ୍ଟେସନ

ଏଠାକାର ଚିମନପୁରାରେ ଅଛି । ଏଥିରେ ୨ଟି ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଅଛି । ଏହା ମେନ୍ ମାର୍କେଟ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଷ୍ଟେସନରେ ଦୁଇଟି ଫ୍ରେଟ୍ ରୁମ୍, ଖୁବ୍ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ପଢ଼ିକ ରେଷ୍ଟରୁମ୍ ଅଛି ।

‘ସାଲା’ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ: ରାଜଗ୍ଵାନର ଜୟପୁରରେ ଏହି ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ଅଛି । ଏହି ଷ୍ଟେସନ ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ ରେଳଫେର ସହ ଜଡ଼ିତ । ଏଭଳି ମଜାଦାର ନାମ ଶୁଣି ଅନେକେ କୁହନ୍ତି ଯଦି ଜିଜ୍ଞାସା ନାମକ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ବି ଆଆନ୍ତା ତେବେ ସୁଦୂର ଷ୍ଟେସନର ଯୋଡ଼ି ଭଲ ଜମିଆନ୍ତା ।

‘ଓଡ଼ିଆ ଚାଚା’ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ: ଏବେ ଚାଚା ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ବି ଆସିଗଲା । ଏହି ଷ୍ଟେସନ ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ ରେଳଫେର ଯୋଧପୁର ଡିଭିଜନରେ ପଡ଼େ । ଏହା ରାଜଗ୍ଵାନର ପୋଖର ନିକଟରେ ଅଛି । ତେବେ ଚାଚାଙ୍କ ସହ ଏଠାରେ ଓଡ଼ିଆ କାହିଁକି ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି ତାହା ଜଣା ନାହିଁ ।

‘ସହେଲି’ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ: ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ନାଁର ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ସମ୍ପର୍କରେ ତ ଜାଣିଲେ । ଏବେ ଜାଣନ୍ତୁ ସହେଲି ନାମକ ଷ୍ଟେସନ ସମ୍ପର୍କରେ, ଯାହାକି ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଭୋପାଳ ଓ ଇଟାରସୀ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ଷ୍ଟେସନ ମଧ୍ୟ-ରେଳଫେର ନାଗପୁର ଡିଭିଜନରେ ଅଛି । ଭାବିଲେ ଦେଖି ଯଦି ଆପଣ କହିବେ ମା’ ମୁଁ ସହେଲି ଯିବି, କେତେ ଅଜବ ଲାଗିବ ?

ଦେଶର ଲାଇଫ୍ ଲାଇନ୍ ହେଉଛି ରେଳ ଷ୍ଟେସନ । ହେଲେ ଅନେକଙ୍କୁ ଏକ ଜାଗାଟି ଭାରି ବୋରିଂ ଲାଗେ । କାରଣ ଏଠି ଖାଲି ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଭିଡ଼ ଆଉ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ ଟ୍ରେନ୍ କର୍କଶ ଶବ୍ଦ । ତେବେ ଜାଣନ୍ତୁ କିଛି ରେଳ ଷ୍ଟେସନର ନାଁ ଏତେ ମଜାଦାର ଯେ, କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଏହା ମୁହଁରେ ହସ ପୁଟାଇବ । ଯେମିତିକି ଏଇସବୁ ରେଳଷ୍ଟେସନ, ଯାହାର ନାଁ ସମ୍ପର୍କାୟତ୍ତ ନାଁ ଭଳି...

‘ବିବିନଗର’ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ: ଦକ୍ଷିଣ-ମଧ୍ୟ ରେଳଫେର, ବିଜୟପୁରା ଡିଭିଜନର ଏହି ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ତେଲଙ୍ଗାନାର ଭୁବନଗିରି ଜିଲ୍ଲାର ବିବିନଗରରେ ଅଛି । ତେବେ ସୂତନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଏହି ରେଳଫେର ନାମକରଣ ପଛରେ କାହାରି ଧର୍ମପତ୍ନୀଙ୍କ ସହ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ।

‘ବାପ’ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ: ନାମରୁ ଭାବୁଥିବେ ଏହି ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ସବୁ ରେଳ ଷ୍ଟେସନର ବାପ ହୋଇଥିବ । ହେଲେ ଏହି ଷ୍ଟେସନଟି ରାଜଗ୍ଵାନର ଯୋଧପୁରରେ ଥିବା ଏକ ଛୋଟିଆ ଷ୍ଟେସନ । ଯେଉଁଠି ଅଛି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ।

‘ନାନା’ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ: ଯେମିତି ବାପ ନାମରେ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ଅଛି ନାନା ବା ଅଜ୍ଞାଙ୍କ ନାମରେ ବି ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ଅଛି । ଆଉ କୌତୁହଳର କଥା ଯେ, ନାନା ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ମଧ୍ୟ ରାଜଗ୍ଵାନରେ ଅଛି । ଯାହାକି

ହୀନାରାଣୀ

ସୁନ୍ଦର

ମୁବକ ମୁବତାଙ୍କୁ: ତମର
 ଲିପିଷ୍ଟିକ ଶେଢ଼ ବହୁତ ଭଲ ।
 ମୁବତା: ଥ୍ୟାଙ୍କସ୍ ।
 ମୁବକ: ତମ କାନର ଝୁମ୍‌କା
 ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ।
 ମୁବତା: ଥ୍ୟାଙ୍କସ୍ ।
 ମୁବକ: ତମ ନେକଲେସ୍ ବି ବହୁତ
 ସୁନ୍ଦର ହେଇଛି ।
 ମୁବତା: ଥ୍ୟାଙ୍କ ୟୁ ଭାଇ...
 ମୁବକ: ତଥାପି ତୁ ରୁଡେଲ ଭଳି ଲାଗୁଛୁ ।

ପସନ୍ଦ

ରାମା ବୟସ୍ତେଷ୍ଟ ରାଜେଶକୁ ଘରକୁ
 ନେଇଥାଏ ମା'ଙ୍କ ସହ ଦେଖା
 କରାଇବା ପାଇଁ । ପରଦିନ ରାମା
 ରାଜେଶକୁ ଖୁସିରେ: ଜାଣିଛ, ମୋ
 ମାମାଙ୍କୁ ତମେ ବହୁତ ପସନ୍ଦ ଆସିଲ ।
 ରାଜେଶ: କ'ଣ କହିଲ ! ସେ ଯାହାବି
 ହେଉ, ବାହା ତ ମୁଁ ତମକୁ ହିଁ ହେବି । ତମ
 ମାମାଙ୍କୁ କହିଦେବ ମତେ ଭୁଲିଯିବେ ।

ଭଲ ମଣିଷ

ପିଣ୍ଡୁ: ପିଲାଦିନେ ଭଲ ମଣିଷ ହେବାକୁ
 ମୋର ବହୁତ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ।
 ଗୋପାଳ: ସେ ଇଚ୍ଛା କ'ଣ ପୂରଣ ହେଲା ?
 ତୁ ଭଲ ମଣିଷ ହେଲୁ ?
 ପିଣ୍ଡୁ: କୋଉଠି ଆଉ ହେଲା । ପିଲାଦିନ
 ଗଲା ଇଚ୍ଛା ବି ଚାଲିଗଲା ।

ଅନନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ କୋଟି

କୋଟି ହେଉଛି କେରଳସ୍ଥିତ ଏକ ସହର। କିନ୍ତୁ ଏଠାକାର ଆକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ, ସଂସ୍କୃତି, ପରମ୍ପରା, ଅନନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ତଥା ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟପେୟ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ। ଖାସ୍ କରି ଏଠାକାର ସି-ଫୁଡ୍ ବେଶ୍ ମନଲୋଭା ହୋଇଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ବର୍ଷବାରା ଏଠାରେ ଆଗନ୍ତୁକଙ୍କର ଗହଳି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ...

କେରଳର ଏକ କୁଲମ୍ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ତଟୀୟ ସହର ହେଉଛି କୋଟି। ଏହା କୋଟିନ୍ ନାମରେ ବି ଜଣାଶୁଣା। ସଂସ୍କୃତି, ପରମ୍ପରା ହେଉ କି ବେପାର ବଣିଜ ଅଥବା ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ସ୍ଥାନର ରହିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚିତି। ଆରବ ସାଗରର ରାଣୀ କୁହାଯାଉଥିବା କୋଟିରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ସମୁଦ୍ରତଟ, ଦର୍ଶନୀୟ ମନ୍ଦିର, ଚର୍ଚ୍ଚ, ପ୍ୟାଲେସ୍, ପୁସ୍ତକାଳୟ ତଥା ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବେ। ସେଥିପାଇଁ ତ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ଗହଳି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ।

ଇତିହାସ

ମସଲା ବ୍ୟାପାର କ୍ଷେତ୍ରରେ କୋଟି ସହରର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ରହିଛି। ଆଉ ଏହି ବେପାର ବଣିଜ ପାଇଁ ଏହି ସହର ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବାହ୍ୟ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଆକ୍ରମଣର ଶିକାର ହୋଇଛି। କେବେ ପର୍ତ୍ତୁଗାଲମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି ତ କେବେ ଡଚ୍ ମାନେ ଆଉ କେବେ ବ୍ରିଟିଶମାନେ ଏହି ସହର ଉପରେ କାୟା ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଛନ୍ତି। ଏତେ ଘାତପ୍ରତିଘାତ ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ଏହି ସହର ନିଜ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ପୁଣିଥରେ ସୁଧାରିବା ସହ ବାଣିଜ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହୁ ଆଗକୁ ଯାଇ ଏହା ଏବେ କେରଳର ଏକ ବାଣିଜ୍ୟିକ କେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚିତି ହାସଲ କରିପାରିଛି।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ କୋଟିରେ ଏବଂ ଏହାର ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଛି ଅନେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ। ଯେମିତିକି: ମଟନଟୋରା ପ୍ୟାଲେସ୍, ଫୋର୍ଟ କୋଟି,

ଅର୍ଥନୀତି

କୋଟିର ଅର୍ଥନୀତି ପୁଞ୍ଜ୍ୟତଃ ବେପାର ବଣିଜ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ। ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମସଲା ଦ୍ରବ୍ୟ ହେଉକି ସି-ଫୁଡ୍ ବ୍ୟାପାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ସ୍ଥାନର ରହିଛି ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ। ଡା'ଛଡ଼ା କନ୍ୟାକସନ୍, ମାନ୍ୟୁଫାକ୍ଚରିଂ, ସିପ୍ ବିଲ୍ଡିଂ, କେମିକାଲ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି, ଇନ୍ଫରମେସନ୍ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି, ହେଲଥ ସର୍ଭିସ୍ ଉପରେ ବି ଏହି ସହରର ଅର୍ଥନୀତି ନିର୍ଭର କରିଥାଏ। ଏସବୁ ବ୍ୟତିତ ପର୍ଯ୍ୟଟନରୁ ବି ଏଠାକାର ଲୋକେ ଭଲ ସୁଇ ପଇସା ରୋଜଗାର କରିଥାନ୍ତି।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଚାହିଁବେ, ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ବୁଲିବାକୁ ଯାଇପାରିବେ। ଏଠାକୁ ଯିବାପାଇଁ ଗମନାଗମନର ବି ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି। କୋଟିନ୍ ଇଣ୍ଡର ନ୍ୟାସନାଲ୍ ଏୟାରପୋର୍ଟ ହେଉଛି ଏଠାକାର ନିକଟତମ ତଥା ପୁଞ୍ଜ୍ୟ ବିମାନବନ୍ଦର। ସେହିପରି ଏର୍ନାକୁଲମ୍ ଜଙ୍କସନ୍ ରେଲୱେ ଷ୍ଟେସନ୍ ହେଉଛି ଏଠାକାର ନିକଟତମ ତଥା ପୁଞ୍ଜ୍ୟ ରେଲୱେଷ୍ଟେସନ୍। ଡା'ଛଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ରୁଟିଷ୍ଟ ବସ୍ ଯୋଗେ ବି ଦୁରିଆରେ ଆସି ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ।

କ'ଣ ଖାଇବେ

ଆକର୍ଷଣୀୟ ଜଳବାୟୁ ତଥା ମନକୁ ମୋହିନେଲା ଭଳି ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ବ୍ୟତିତ ଏଠାକାର ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟପେୟ ବି ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ। ମାଛର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବ୍ୟତିତ ଏଠାକାର ସି-ଫୁଡ୍ ରେସିପି ବି ବେଶ୍ ମନଲୋଭା ହୋଇଥାଏ।

ଶୀତବସ୍ତ୍ରର କଥା

ଶୀତଦିନ ଆସିଲେ ଖୋଜାପଡ଼େ ଶୀତ ବସ୍ତ୍ର। ତେବେ କେବେ ଭାବିଛନ୍ତି କି ହାଡ଼ଭଙ୍ଗା ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ଉଲ୍ଲର ଏହି ଶୀତବସ୍ତ୍ର କେବେଠୁ ପିନ୍ଧାଯାଉଛି? ଏହାର ଇତିହାସ କ'ଣ? ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ଉଲ୍ଲର ଇତିହାସ ବହୁ ପୁରାତନ ଓ କୌତୁହଳମୟ ମଧ୍ୟ। ବେଦରେ ଧାର୍ମିକ କର୍ମକାଣ୍ଡରେ ଉଲ୍ଲ ବସ୍ତ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି। ରକ ବେଦରେ ମେଷପାଳକଙ୍କ ଦେବତା ପଶୁଙ୍କ ଯୁତର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି। ତା' ସହ ଉଲ୍ଲ କାଟିବାର ଉଲ୍ଲେଖ ବି ରହିଛି। ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଯେବେ ଜଙ୍ଗଲ କାଟିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ବସ୍ତ୍ର ବସିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଦୁଗ୍ଧ ଓ ମାଂସ ଲାଗି ଛେଳି ମେଣ୍ଟା ପାଳନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ଏହାପରେ ହିଁ ମଣିଷ ମୁଣ୍ଡକୁ ଉଲ୍ଲ ତିଆରି ଯୋଜନା ଆସିଥାଇପାରେ। ଆଉ ଉଲ୍ଲ ଶୀତବସ୍ତ୍ର ତିଆରି ହୋଇଥାଇପାରେ। ମିଶର, ବେବିଲୋନର କବରରେ ବି ଉଲ୍ଲର ବସ୍ତ୍ର ମିଳିଛି।

ଇତିହାସରୁ ଜଣାପଡ଼େ ରୋମ ଆକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ରିଟେନର ଲୋକେ ଉଲ୍ଲ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ। ୧୭୮୮ରେ ଆମେରିକାର ହାର୍ଟଫୋର୍ଡରେ ପାଣିରେ ଚାଲୁଥିବା ଉଲ୍ଲ ଫ୍ୟାକ୍ଟରୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ଉଲ୍ଲକୁ କେରାଟିନ୍ ନାମକ ପ୍ରେଚିନରେ ତିଆରି କରାଯାଉଥିଲା। ଏହା ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରେଚିନ, ଯେଉଁଥିରେ ଆମର କେଶ, ନଖ ଏବଂ ଚଢ଼େଇଙ୍କ ପର ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ଶିଳ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ। ତେବେ ସ୍ୱେଚରର ଉତ୍ପତ୍ତି ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ। ଯେବେ ଆୟଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ସ୍କଟଲ୍ୟାଣ୍ଡର ମାଛଧରାଳିମାନେ ଖୋଲା ସମୁଦ୍ରରେ ଗରମ ରହିବା ଲାଗି ସ୍ୱେଚର ପିନ୍ଧିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ସେ ସମୟରେ ସ୍ୱେଚରକୁ ମୋଟା ଓ ଓଜନିଆ ଉଲ୍ଲରେ ତିଆରି କରାଯାଉଥିଲା। ଯେଉଁଥିରେ କଟିକ ପାଟର୍ନ କରାଯାଉଥିଲା। ଉଲ୍ଲକୁ ଖିଟରପୁଫ କରିବା ଲାଗି ତେଲରେ ଉପଚାର କରାଯାଉଥିଲା, ଯାହାକି ମାଛଧରାଳିଙ୍କ ପାଇଁ ବେଶ୍

ସହାୟକ ହେଉଥିଲା। ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ ସ୍ୱେଚର ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାଙ୍କ ଲୋକପ୍ରିୟ ପରିଧାନ ପାଲଟିଯାଇଥିଲା। ତେବେ ଏହାକୁ ଖାସ୍ତାକରି ଗଲୁ ଅବା ଚେନିସ୍ ଖେଳିବା ସମୟରେ ପିନ୍ଧିବା ଲାଗି ତିଆରି ହେଉଥିଲା। ହଲିଉଡ଼ ଫିଲ୍ମରେ ବ୍ୟବହାର ହେବାପରେ ଏହାର କାଳ୍ପନିକ ବ୍ୟବହାର ଲୋକପ୍ରିୟ ହେଲା। ୧୯୩୦ ଦଶକ ବେଳକୁ ପ୍ରେଡ ଆଷ୍ଟାୟର ଓ ଜିଞ୍ଜର ରୋଜର୍ସ ପରି ତାରକା ଭି ନେକ୍ ସ୍ୱେଚର ପିନ୍ଧିବା ପରେ ଏହି ଡିଜାଇନ୍ର ସ୍ୱେଚର ଲୋକପ୍ରିୟ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ବ୍ରିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ବି ସ୍ୱେଚରର ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ରହିଥିଲା। କାରଣ ସେତେବେଳେ ସୈନିକମାନଙ୍କ ଯୁନିଫର୍ମର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇଥିଲା ସ୍ୱେଚର। ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହା ଲୋକପ୍ରିୟ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ଆଉ ଏହାକୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ୧୯୫୦-୬୦ ବେଳକୁ ସ୍ୱେଚର ଆଇଭି ଲିଗ୍ (ଏକ ଆଧୁନିକ ସମ୍ମେଳନ ଯେଉଁଥିରେ ପୂର୍ବତନ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଆମେରିକାର ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାର ଆଠୋଟି ସଂସ୍ଥା ସାମିଲ) ଲୁକ୍ସର ଏକ ଅଭିନ ଅଙ୍ଗ ପାଲଟିଗଲା। ଫଳରେ ଅନେକ ଯୁବକ ନିଜ ଖୁର୍ଦ୍ଧାବେରେ କାର୍ଡିଗନ୍ ଓ ଭି ନେକ୍ ସ୍ୱେଚର ରଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ ଇଂଲଣ୍ଡ ଡିଜ୍ଞାନୀରୀରେ ୧୮୮୨ ମସିହାରେ ସ୍ୱେଚର ଶବ୍ଦ ସାମିଲ ହେଲା।

ସବୁଠୁ ବଡ଼ ଯୋ ଯୋ

ଯୋ ଯୋ ଏକ ମଜାଦାର ଖେଳଣା। ପିଲାମାନେ ଏହାକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ହାତରେ ଏହାକୁ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଧରି ଖେଳିଥାନ୍ତି। ତେବେ ଏମିତି ଏକ ଯୋ ଯୋ ଅଛି ଯାହାକୁ ପିଲା ହୁଅନ୍ତୁ କି ବଡ଼, ହାତରେ ଧରି ଖେଳିବା ଅସମ୍ଭବ। କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଯୋ ଯୋ। ଆମେରିକାର ବେଥ୍ ଜନସନ୍ ଏହାକୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି। ଉଚ୍ଚ ଯୋ ଯୋର ବ୍ୟାସ ୧୧ ଫୁଟ ୧୦.୭୫ ଇଞ୍ଚ ଓ ଓଜନ ୨୦୯୫.୬ କି.ଗ୍ରା.। ଏକ କ୍ରେନ୍ରେ ୧୨୦ ଫୁଟ ଲମ୍ବର ଏକ ଦଉଡ଼ିରେ ଏହାକୁ ଝୁଲାଇ ରଖି ତାକୁ ବାଉଁଶ କରାଯାଉଥିଲା। ରେକର୍ଡ଼ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବେଥ୍ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ତିନିଧର ଗ୍ରାଏ କରିଥିଲେ। ହେଲେ ସବୁଧର ଦଉଡ଼ି ଛିଣ୍ଡି ଯାଇଥିଲା। ଚତୁର୍ଥ ଆଟ୍ରେମ୍ପଟରେ ସେ ସଫଳ ହେଲେ। ଆଉ ଗିନିଜ୍ ଖ୍ରୀଲଡ଼ ରେକର୍ଡ଼ସରେ ବେଥ୍‌ଙ୍କର ଏହି ବିରାଟକାୟ ଯୋ ଯୋ ସବୁଠୁ ବଡ଼ ଯୋ ଯୋର ମାନ୍ୟତା ପାଇଲା।

ରିଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡନ

କଥା ଚାଟ୍

ଓଁ ଅଭିଜ୍ଞାନ ସାହୁ

ଏଇ ଗଲା ଦଶହରା ଭସାଣି ବାସି କଥା । ରାସ୍ତାକଡ଼ରେ ଗାଡ଼ି ରଖି ଗୋଟେ ଦୋକାନରୁ କିଛି କିଣୁଥିବା ବେଳେ ବିଫଳ ରାସ୍ତାରେ ବୁଲିବା ସମୟ ଲଢ଼ା ଲଢ଼ି ହୋଇ ଗୋଟେ ସଖି ମୋ ଗାଡ଼ିକୁ ଏମିତି ଧକ୍କା ଦେଲା ଯେ ଗାଡ଼ିର ଗୋଟେ ପଟର ଝୁଲିଆ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଦଳିଗଲା । ମନ ଦୁଃଖରେ ଘରେ ଆସି ସବୁ କହିଲି । ମୋ କଥା ଶୁଣି ଦୁଃଖ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଆମ ବୁଦ୍ଧିମତିଙ୍କ ଗୁରୁବାଣୀ । କେତେ ରୁଝେଇଲିଶି ଗାଡ଼ି କିଶ କି ଘର ନୁଆ ଜିନିଷ ବ୍ୟବହାର ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଖରେ ଚିକେ ପୂଜା କରିଦିଅ । ମୋ କଥା କ'ଣ ଶୁଣିବେ । ତୁମକୁ କହି କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ତୁମେ ତ ଯିବନି, ସଖି ବାଡ଼େଇ ହୋଇଛି ମାନେ ମୁଁ ଯାଏ ଆମ ମହାଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଦୀପ ଜାଳି ନଡ଼ିଆ ଭୋଗ କରିଥାସେ । ବୁଦ୍ଧିମତିଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ମୋର ଗୋଟେ ମଜା କଥା ମନେ ପଡ଼ିଗଲା । ଜଣେ ହାଡ଼ଭଙ୍ଗା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖରେ ରୋଗୀ ହେଉ ନ ଥିଲେ । ଡାକ୍ତର ରାତି ଅଧରେ ତାଙ୍କ କ୍ଳିନିକ ପାଖ ରାସ୍ତାରେ ଗୁଡ଼ାଏ ଗାତ ଖୋଳି ଦେଲେ । ଲୋକେ ଗାତରେ ପଡ଼ି ଗୋଡ଼ ହାତ ଭାଙ୍ଗିଲା ପରେ ତାଙ୍କ କ୍ଳିନିକକୁ ଆସିଲେ । ଏବେ ନୁଆ ନୁଆ ଆବିର୍ଭାବ ହେଉଥିବା ଠାକୁର ଠାକୁରାଣୀ ଓ ସ୍ୱୟଂଭୁ ବାବାମାନଙ୍କ ଅଭିନବ ମାର୍ଗଦର୍ଶିତା ସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ଦର ପାଦୁଆବରୁ ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ କାଁ ଭାଁ ଭଲ ଯାଉଛନ୍ତି । ମୋତେ ଲାଗୁଛି ସେୟା ହୋଇଥିବ । ମହାଦେବ ବୋଧେ ତାଙ୍କ ବାହାନକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାଅ ରାସ୍ତାଘାଟରେ ମୁଲ୍ ବିଚରଣ କରି ଉପାତ କର । ତୁମମାନଙ୍କ ଉପାତରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲା ପରେ ଲୋକେ ବଳେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବେ । ବହୁ ଅର୍ଥ ଓ ଶ୍ରମ ଶ୍ରାନ୍ଧ ପରେ ଗାଡ଼ି ସଜଡ଼ା ହୋଇ ଘରକୁ ଆସିଲା । ପଢ଼ା କହିଲେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ମୋର କୌଣସି କଥା କେବେବି ରଖିନ । ମୋର କିଛି ହୋଇଗଲେ ତୁମେ ଖୁସି ହେବ ମୁଁ ଜାଣିଛି ହେଲେ ପିଲାମାନଙ୍କ କଥା ଚିକେ ଭାବ । ପିଲାଙ୍କୁ ଗାଡ଼ିରେ ନେଇ ଯିବା ଆସିବା କରୁଛ । କେଉଁ ପାଞ୍ଚଟା ନା ଦଶଟା ଗଣି ଗଣି ବୁଲିବା ଛୁଆ । କାଳୀ ପୂଜା ଆସୁଛି ଗାଡ଼ିକୁ ଚିକେ ପୂଜା କରିଦେଲେ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ !! ଅଗତ୍ୟା କାଳୀପୂଜା ଦିନ ଗାଡ଼ିପୂଜା ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ହେଲା । ଆମ ଘର ପାଖରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କାଳୀମନ୍ଦିର । ଭାରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କାଳୀ ବୋଲି ନାଁ ତାକ । ତାକିଲେ କାଳେ ଓଁ କରନ୍ତି । ଯୋଗକୁ ମୋର ଜଣେ ସହପାଠୀ ବଚକୃଷ୍ଣ ଦାସ ଓରଫ ବହୁ ନନା ବା ବହୁ ଭାଇନା ସେଠି ପୂଜକ ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରାଧିକାର ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱରେ କାଳୀମନ୍ଦିର ପୂଜକ ହୋଇଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ନିତି ଭିଡ଼ ହେଉଥିବା କୌଣସି ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜକ ହେବା ସହଜ କଥା ନୁହେଁ । ନନାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ବଡ଼ନନା ଭାବେ ଜାଣନ୍ତି । ଝଡ଼ା ଫୁଲ୍ ଚିକିତ୍ସାରେ ତାଙ୍କର ବହୁ ଖ୍ୟାତି ଥିଲା । ବିଶେଷଭାବେ ପ୍ରେତାତ୍ମା ଲାଗିଲେ ବଡ଼ନନାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଖୋଜନ୍ତି । ବହୁନନା ସିନା ଭୂତ ଛଡ଼ା ମନ୍ତ୍ର

ବାପାଙ୍କଠାରୁ ଶିଖିପାରିଲେ ନାହିଁ ହେଲେ ଗାଡ଼ି ପୂଜା ମନ୍ତ୍ର, ତେଉଁରିଆ ଶୁଦ୍ଧି ମନ୍ତ୍ର ରିଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡନ ମନ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଶିଖିଛନ୍ତି । ବଡ଼ନନାଙ୍କ ବିୟୋଗ ପରେ ବହୁନନା ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜକ ଭାବେ ଜ୍ୟେନ କଲେ । ନିଜର ଅମାୟିକ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁ ଭଲ ପୂଜା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଆଗ ଖୋଜନ୍ତି । ଗତ କରୋନା ସମୟର କଥା ଏବେ ବି ମନେପଡ଼େ । ଭାଇନାଙ୍କ ସହ ଥରେ ଦେଖା ହୋଇଥିଲା । ଭଲ୍ଲଙ୍କ ଗହଳି ତରରେ ସରକାର ଦର୍ଶନ ବନ୍ଦ କରିଥିବାରୁ ମନ୍ଦିର ବୁଆରେ କାଉ ଉଡ଼ୁଥିଲେ । ମନ ଦୁଃଖରେ ବସିଥିବା ନନା ମୋତେ ଦେଖି କହିଲେ ଚିକା ତିଆରି କରୁଥିବା କମ୍ପାନୀର ଏ ସବୁ କାଳେ ଗୋଟେ ଚାଲ । କରୋନାକୁ ଆଦୌ ଭୟ କରିବା କଥା ନୁହେଁ । ମା' କାଳୀଙ୍କ ସିନ୍ଦୂର ଓ ଧଣ୍ଡା ପାଖରେ ରଖିଲେ କରୋନା ଜୀବାଣୁ ପାଖରେ ପଶିବେନି । ସେ ନିଜେ ସବୁ ଆଡ଼େ ବୁଲୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ବି ଚିକା ନେଇ ନାହାନ୍ତି କି ମାଷ୍ଟ ପିଣ୍ଡ ନାହାନ୍ତି । ତଥାପି ତାଙ୍କୁ କରୋନା ହେଉନି । ସରକାର ମାଗଣା ଚିକା ପାଇଁ ଅଥଥା ଚଳା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ

କାଳୀଙ୍କ ସିନ୍ଦୂର ଓ ଧଣ୍ଡା ପାଖରେ ରଖିଥିଲେ କରୋନା କେବେଠୁ ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଯାଆନ୍ତାଣି । ଜ୍ଞୋରକରି ମୋତେ ମା'ଙ୍କ ସିନ୍ଦୂର ଓ ଛଡ଼ା ଫୁଲ୍ ଧରେଇଲେ । ଘରକୁ ଫେରିଲା ପରେ ଦେହ ଚିକେ ଜରୁଆ ଲାଗିଲା । କରୋନା ଭୟରେ ଚଉଦ ଦିନ ଏକଘରୀଆ ରହିଲି । ଯାବତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା ପରେ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ଗାଧୁଆ ପାଧୁଆ ଠିକ ନ ଥିବା ହେତୁ ଦେହ ଉଷ୍ମ ଲାଗୁଥିଲା ନଚେତ କରୋନା ନାହିଁ । ଭାଇନାଙ୍କୁ ଫୋନ କରି କହିଲି ଧଣ୍ଡା ଧରୁ ଧରୁ ଏତିକି କିଲା ଭୋଗିଲିଶି ଆଗକୁ ପୁଣି ଅଛି । ଭାଇନା କହିଲେ ତୋ ଭାଗ୍ୟ ଭଲ । କରୋନା କେତେ କେତେ ରଥୀ ମହାରଥୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିନି । ତୋ ଚାରିପାଖରେ କରୋନା ବୁଲିଲା, ହେଲେ ମା'ଙ୍କ ଧଣ୍ଡା ସିନ୍ଦୂର ଯୋଗୁ ତୋତେ ଛୁଇଁ ପାରିଲା ନାହିଁ । ମା'ଙ୍କ ପାଖରେ ପାଟଲୁଗା ଲାଗି କର ସବୁ ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ପାନ ଦୋକାନ ଚାହା ଦୋକାନ ଭଳି ମା'ଙ୍କୁ ଲୁଗା ଲାଗି କରିବା କାମଟା ମୋର ଆଜି ଯାଏ ବାକି ଖାତାରେ ଗଢ଼ୁଛି । ପୂଜା ପାର୍ବଣର ବିଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଭାଇନାଙ୍କୁ କଥା କହିବାକୁ ଫୁରୁସ୍ତତ ନ ଥାଏ । ଖାସ କାଳୀ ପୂଜା ଦିନ ଯେତିକି ଗାଡ଼ି ପୂଜା ହୁଏ ଗୋଟାଲ ବର୍ଷକ

ଯାକ ମିଶେଇଲେ କମ୍ ହେବ । ଅଖିରେ ଦକ୍ଷିଣା ମୁହଁରେ ପାନ ଦେଖିଲା ମାତ୍ରେ ଖାଲି ହାତ ଉଠେଇ 'ହଁ ସାଙ୍ଗ' କହି ଭଲିଆ ଗରାଖଙ୍କ ଭିତରେ ହଜିଯାଆନ୍ତି । ଭିଡ଼ ଏମିତି ହୁଏ ଯେ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ପାଞ୍ଚ ପାଞ୍ଚଟା ଗାଡ଼ି ଲାଇନରେ ଛିଡା କରେଇ ଗୋଟିଏ ମନ୍ତ୍ରରେ ପୂଜା ସାରିଦିଅନ୍ତି । ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଭଲ୍ଲଙ୍କ ମୁଁ ନ ଥାଏ । କହିଲେ ଶୁଣିବାକୁ କେହି ନାହିଁ । ପଛରେ ଗାଡ଼ି ଧରି ଆଉ ଦଶ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି ପୂଜା ପାଇଁ । କାଳୀ ପୂଜାରେ କାଳେ ଗାଡ଼ି ପୂଜିଲେ ଗାଡ଼ି ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଏ । ଅବଶ୍ୟ ଚାଳକର ଦୀର୍ଘ ଜୀବନ ପାଇଁ ଦୂଟିଆ ଓଷା ଭଳି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୂଜା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଖେ ହେବାର ବିଧି ଅଛି । ନନା ମୋ ଗାଡ଼ି ହେତୁ ଲାଇଟ କାତରେ ସିନ୍ଦୂରରେ ଅର୍ଚ୍ଚ ଚନ୍ଦ୍ର କାଟି ଚକା ତଳେ ଲେମ୍ବୁ ରଖି ଆଲୁଠିରେ ଆଲୁଠି ଛଦି ଗୁଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଡ ହେଇ ଦକ୍ଷିଣା ହିସାବ କଲେ କି କାଳୀ ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ିଲେ କେଜାଣି ? ଶେଷରେ ବୁଲିଥର ତାଳି ମାରି କହିଲେ, ଏବେ ଗାଡ଼ି ଗଢ଼ା । ଦେଖୁରୁ ଯେମିତି ଚକା ତଳେ ଲେମ୍ବୁଟିପି ହୋଇ ଫାଟିବ । ଲେମ୍ବୁ ଫାଟିଲାମାନେ ଜାଣିବୁ ରିଷ୍ଟ କଟିଲା । ମୁଁ କହିଲି ନନା ମା'ଙ୍କ ଧଣ୍ଡା ଆଉ ସିନ୍ଦୂର ଯୋଗୁଁ କରୋନା ରିଷ୍ଟ କଟିବାକୁ ଚଉଦ ଦିନ ଲାଗିଲା, ଏଥର ଚିକେ ଭଲକରି ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ ଯେମିତି ଗାଡ଼ି ଧକ୍କା ରିଷ୍ଟ ଭୁରୁକ କଟିବ । ବହୁ ନନା କହିଲେ ନିମ୍ନ ମୂଳରେ ମହୁ ଭାଲିଲେ ନିମ୍ନପତ୍ର କି ମିଠା ଲାଗିବ ? ତୋ ଭଳି ଭଲ୍ଲଙ୍କ ରିଷ୍ଟ କଟିବା ପାଇଁ ଗୁଡ଼ାଭିଷେକ ଯଜ୍ଞ ବି କମ୍ ପଡ଼ିବ । ଭଲ କି ଗୋଟେ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରି ଗାଡ଼ି ନେଇ ଘରକୁ ଯାଆ । ଆଗକୁ ତୋ ଭାଗ୍ୟ । ଯାହାହେଉ ପୂଜକ ସାଙ୍ଗ ଯୋଗୁ ପୂଜା ଶସ୍ତ୍ରରେ ହୋଇଗଲା । ବହୁ ଭାଇନା ଚାରିଟା ଲେମ୍ବୁ ମାଗଣାରେ ଦେଇଥିଲେ । ମାଗଣା ଦେଇଥିବା ଲୋକକୁ ନିନ୍ଦିତ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ବଡ଼ ଭକତିଆ ମୁଣ୍ଡିଆଟେ ମାରି ଗାଡ଼ି ଷ୍ଟାର୍ଟ କରୁଛି କେଉଁଠିଥିଲା ଧୂମକେତୁ ଭଳି ଗୋଟେ ସ୍ଫୁଟି ଆସି ଗାଡ଼ି ସାମ୍ନାରେ ପିଟି ହୋଇଗଲା । ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ପଟିଶ ଚିରିଣ ବର୍ଷ ବୟସର ସୁନ୍ଦରୀ ସୁବତୀଟିଏ ସ୍ଫୁଟି ଆଣି ପିଟିଦେଇଛନ୍ତି । ହେ ହେ କହି ଲୋକ ଗଦା ହୋଇଗଲେ । ନନା କହିଲେ, ଭଲରେ ପୂଜା ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ସ୍ଫୁଟି ଗାଡ଼ିରେ ପିଟିହେଲା ଯଦି ତୁମ ଦେହରେ ପିଟି ହେଇଥାନ୍ତା ତ.... । ଭାଗ୍ୟଭଲ ମା'ଙ୍କ କୃପାରୁ ରିଷ୍ଟ କଟିଲା । ମୁଁ ଘରକୁ ଫୋନ କରି ପଢ଼ାକୁ କହିଲି ଆମ ଗାଡ଼ିରେ ଜଣେ ଝିଅ ତା' ସ୍ଫୁଟି ଆଣି ପିଟି ଦେଇଛି । ବେଶି କିଛି ହେଉନି ଖାଲି ସାମ୍ନା ପଟ ସାମାନ୍ୟ ଚେପା ହେଇ ଚେକାଏ ରଙ୍ଗ ଛାଡ଼ିଯାଇଛି । ଏବେ କୁହ ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ଫୁଟି ବାଲି ଝିଅ ଧକ୍କା କଲେ ରିଷ୍ଟ କାଟିବାକୁ କେଉଁ ଦେବାଳୟରେ ଦୀପ ଜାଳିବ । ଭାବୁଛି ଘରକୁ ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଦୀପ ଜଳା କାମଟା ସାରିଦେଇଯିବ । ପଢ଼ା କହିଲେ, “କେତେଥର କହିଲିଶି ଗାଡ଼ି ଚଳେଇଲା ବେଳେ ସାମ୍ନାକୁ ଦେଖି ଗାଡ଼ି ଚଳାଅ । ରାସ୍ତାରେ ଯଦି କେଉଁଠି ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅ ଦେଖିବ ବୁଲି ବୁଲି ତାକୁ ଚାହୁଁଥିବ ଗାଡ଼ି ଧକ୍କା ତୁମର ହେବନି ତ କ'ଣ ଗାଁ ଲୋକର ହେବ । ତୁମର କେଉଁ ଦେବାଳୟକୁ ଯିବା ଦରକାର ନାହିଁ (ଅର୍ଥ ସିଧା ଭାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଆସ) । ଏ ରିଷ୍ଟ କାଟିବା ପୂଜା ମୋତେ ଜଣା ।”

-ବନମାଳୀ ଭବନ, ଖାନ୍ ନଗର, କଟକ ମୋ: ୯୪୩୭୦୧୦୭୫୮

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

ଭିନ୍ନ ଏକ ମୀରା

ଲେଖକା- ଜୟଶ୍ରୀ ଦାସ, ପ୍ରକାଶକ- ଲିପିକା, ନିଜଗଡ଼କୁରୁଖୁ, ହରିରାଜପୁର, ଜଟଣୀ, ମୂଲ୍ୟ- ୧୬୦ଟଙ୍କା । ଗନ୍ଧ ସଂକଳନରେ ୨୫ଟି ଗପ ସ୍ଥାନୀତ ହୋଇଛି । ଗନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ବିଭୁପ୍ରେମ ଓ ଆତ୍ମ ନିବେଦନର ଅନୁଭବକୁ ନେଇ ରଚିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜରେ ମଣିଷ ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରସା ତୁଟେଇ ଦେଉଛି । ତେଣୁ ଗାନ୍ଧିକା ପୁସ୍ତକରେ ସମାଜରେ ଘଟୁଥିବା ମିଛ, ଛଳନା ଓ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନାର କଥା କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଗୋବିନ୍ଦର ହସ ଗପକୁ ଦେଖିଲେ, ସେ ଗ୍ୟାସ କମ୍ପାନୀରେ କାମ କରୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି । ବାହାଘର ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ । ଆଉ ବାହାଘର ପରେ କିଭଳି ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ସହ ଅକମ୍ପାତ୍ ଦେଖା ହେଉଛି ସେ ବିଷୟରେ ଗାନ୍ଧିକା ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ନିଆରା ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଗପରେ ଧନେଶ୍ୱରବାବୁ ଆଉ ସ୍ତ୍ରୀ ସୁଲୋଚନାଙ୍କ କଥା ଦେଖିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ନିଜୁକ ଆଉ ଚମତ୍କାର ଉପସ୍ଥାପନା ଲାଗିବ ।

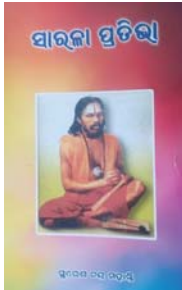
ମୋ ସ୍ମୃତିରେ ଶହୀଦନଗର

ଲେଖକ- ତତ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଖୁଣ୍ଟିଆ ପ୍ରକାଶକ- ପ୍ରାଚୀ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବିନୋଦ ବିହାରୀ, କଟକ-୨, ମୂଲ୍ୟ- ୨୫୦ଟଙ୍କା । ମୋ ସ୍ମୃତିରେ ଶହୀଦନଗର ତତ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଖୁଣ୍ଟିଆଙ୍କ ୩୨ବର୍ଷର ଅନୁଭୂତିକୁ ନେଇ ରଚିତ । ଏଥିରେ ୪୫ଟି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ଅଭିଶପ୍ତ ରାଜକୁମାରରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାପୀଠ, ତୋତେ ଅଧିକ ପ୍ରଣାମରେ ଶେଷ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଲେଖକ ପିଲାଦିନେ ଥରେ ଦାଣ୍ଡରୁ ଖେଳିଯାରି ଘରକୁ ଆସି ବୋଉକୁ ପଛପଟୁ ଧରି କହିଲେ ବୋଉ ମୁଁ ଶିକ୍ଷକ ହେବି । ବୋଉ ତିଡ଼କରି କହିଲେ ନା' ତୁ ବାପା ପରି ହୁଅନା । ସେ କହିଲେ ସେ ହାଲୁକା ଶିକ୍ଷକ ହେବେ । ସତରେ ବିହାଲୁକା ଶିକ୍ଷକରୁ ଅବସର ନେଇଛନ୍ତି ତତ୍କର ଖୁଣ୍ଟିଆ । ପୁସ୍ତକଟି ତତ୍କର ଖୁଣ୍ଟିଆଙ୍କ ଆତ୍ମଜୀବନୀ; ଯାହା ପୁସ୍ତକାଠ୍ୟ ଓ ସ୍ମରଣୀୟ ।

ସାରଳା ପ୍ରତିଭା

ସଂକଳକ- ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ପ୍ରକାଶକା- ମାନସୀ ମହାନ୍ତି, ନିଳାଦ୍ରୀ ନୀଳୟ, ମହାନ୍ତି ସାହି, ତେଜୁଲିପଦା, ତିର୍ତ୍ତୋଲ, ମୂଲ୍ୟ- ନିଃଶୁଲ୍କ । ସାରଳା ପ୍ରତିଭାର ସଂକଳକ ହେଉଛନ୍ତି ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି । ପୁସ୍ତକଟି ମାତ୍ର ୪୦ ପୃଷ୍ଠା । କିନ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମହାନ୍ତି ୧୧ଟି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମରେ ଆଦିକବିଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ, ଶୁଦ୍ରମୁନି ଉପାଧି, ପଣ୍ଡିତ ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟକ୍ତି, ସମାଜ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା, ଗାଉଁଲି ସର୍ଜନା, ବିଦ୍ୱାନଙ୍କ ମତ, ସାରଳା ଭାଷା, ସାରଳା ଜନ୍ମ ପଞ୍ଜିକା ବିବରଣୀ, ସ୍ମୃତିର ଚିହ୍ନ ଓ ବଂଶ ପରିଚିତି ଆଦି ଏଥିରେ ସ୍ଥାନୀତ ହୋଇଛି । ଭାରତର ପ୍ରମୁଖ କବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାରଳା ଦାସ ଜଣେ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ପ୍ରତିଭା । ସେ ବିରାଟ ସାହିତ୍ୟ ସୌଧ ନିର୍ମାଣ କରି କାଳଜୟୀ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି ।

ଚଢ଼େଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଖିନା

ନିଉଗିନିର ମୋଣ୍ଟେନ ଜଙ୍ଗଲରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଏକ ସୁନ୍ଦର କିଛି ଅଜବ ଚଢ଼େଇ । ଏହାର ଶରୀରରେ ଥିବା କଳା, ହଳଦିଆ ଓ ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର ସୁନ୍ଦର ପର ଏହାକୁ ସୁନ୍ଦର କରେ । ଆଉ ଏହାକୁ ଅଜବ କରାଏ ଏହାର ମୁଣ୍ଡରେ ଥିବା ପରରେ ତିଆରି ବହୁତ ଲମ୍ବା ଆଖିନା, ଯାହାକି ତା'ର ଭ୍ରମଣ ଉପରେ ଭାଗରୁ ବାହାରିଥାଏ । ଏହି ଆଖିନା ସଦୃଶ ପରର ଲମ୍ବ ୨୦ ଇଞ୍ଚରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ହୋଇଥାଏ । ଯାହାକି ତା'ର ଶରୀର ଲମ୍ବର ଦୁଇଗୁଣ । ଭ୍ରମଣ ଉପରେ ଥିବା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମାଂସପେଶୀ ଏହି ଦୁଇ ଆଖିନା ସଦୃଶ ପରକୁ ଉପର, ତଳ ଓ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ହଲାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଏହି ପରକୁ ସେ ମାଛ ଚଢ଼େଇକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ଲାଗି ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ ।

ଏଭରେଷ୍ଟ ବିଜୟିନୀ ଯାଆଁଳା ଭଉଣୀ

ଭାରତର ମହିଳାମାନେ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ପୁରୁଷ ସହ ସେମାନେ କାନ୍ଧରେ କାନ୍ଧ ମିଳାଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏଇ ଯେମିତି ଦୁଇ ଯାଆଁଳା ଭଉଣୀ ତାଣୀ ଓ ଦୁଙ୍ଗାଣୀ ମିଳିକ । ଏହି ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ମାଉଣ୍ଡ ଏଭରେଷ୍ଟ ଚଢ଼ି ଇତିହାସ ରଚିଛନ୍ତି । କେବଳ ଭାରତ ନୁହେଁ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ମାଉଣ୍ଡ ଏଭରେଷ୍ଟ ଚଢ଼ିଥିବା ଏକମାତ୍ର ଯମଜ ଭଉଣୀର ରେକର୍ଡ୍ ଏ ନୁହେଁ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇ ଯାଆଁଳା ଭଉଣୀ ହରିୟାଣା, ସୋନିପତ ଜିଲାର କଲୋନେଲ ବାରେନ୍ଦ୍ର ସିଂ ମଲିକ ଓ ଅଞ୍ଜୁ

ଆପାଙ୍କ ଝିଅ । ଏହି ଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ପାଠପଢ଼ା ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ହୋଇଛି । ଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କର ପର୍ବତାରୋହଣ କରିବାର ବହୁତ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ୨୦୧୦ରେ ନେହେରୁ ପର୍ବତାରୋହଣ ସଂସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନେଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ୧୯ ବର୍ଷ ବୟସ । ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ସରିବା ପରେ ନିଶ୍ଚିତ ନେଲେ ମାଉଣ୍ଡ ଏଭରେଷ୍ଟ ଚଢ଼ିବେ । ହେଲେ ମା' ଏଥିପାଇଁ ରାଜି ନ ଥିଲେ । ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଅନେକ ବୁଝାଇବା ପରେ ଯାଇ ମା' ରାଜି ହେଲେ । ଆଉ ୨୦୧୩, ୧୯ ମେ ମାସରେ ନୁହେଁ ସଫଳତାର ସହ ଏଭରେଷ୍ଟ ଚଢ଼ି ନୂଆ ରେକର୍ଡ୍ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ଏହି ଅଭିଯାନ ସମୟରେ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ବହୁତ କମ୍ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ମିଳିଥିଲା । ଯେଉଁଥିରେ ଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ ପୂରା ହେବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା । ଶେଷରେ ପରିବାର ଲୋକେ ସୁନା ଗହଣା ବିକି ଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ଦୁଇ ଝିଅଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ ସାକାର କରାଇଲେ । ଏହାପରେ ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଏକ୍ସପ୍ଲୋରର୍ସ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ପ୍ଲାମ ବି ସଫଳତାର ସହ ସମ୍ପନ୍ନ କଲେ । ଯଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ ଏକ୍ସପ୍ଲୋରର୍ସ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ପ୍ଲାମ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଥିବା ଭାରତ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆର ପ୍ରଥମ ଯମଜ ଭଉଣୀ ପାଲଟିଲେ ।

ମୂଷା ଚଳାଇଛି କାର୍

କାର୍ ଚଳାଇବା ଏକ ସାଧାରଣ କଥା । ହେଲେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ କାର୍ ଚଳାନ୍ତି ତେବେ କଥାଟା ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଜବ ଲାଗିବ । ଏଇ ଯେମିତି ନିକଟରେ ମୂଷା କାର୍ ଚଳାଇଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଭାଇରାଲ ହୋଇଛି । ତେବେ ଏହି ମୂଷାଗୁଡ଼ିକ ଏମିତି ହଠାତ୍ କାର୍ ଚଳାଇ ନାହାନ୍ତି ବରଂ କିଛି ବୈଜ୍ଞାନିକ ସେହି ମୂଷାଙ୍କୁ କାର୍ ଚଳାଇବାର ତାଲିମ ଦେଇଛନ୍ତି । ଫଳରେ ସେମାନେ ବେଶ୍ ଦକ୍ଷତା ଥିବା ଭଳି କାର୍ ଚଳାଇଛନ୍ତି । ତେଲି ଷ୍ଟାର ଟ୍ୟୁବ୍ ରିପୋର୍ଟ ମୁତାବକ ଆମେରିକାର ୟୁନିଭର୍ସିଟି ଅଫ୍ ରିମମଣ୍ଡ ମୂଷାର ଏକ ଗ୍ରୁପକୁ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକରେ ତିଆରି ଛୋଟ କାର୍ ଚଳାଇବା ଶିଖାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭଲରେ ଗାଡ଼ି ଚଳାଇଲେ ଖୁସିରେ ତାଙ୍କୁ ଫୁର୍ ଲୁପ୍ ବ୍ରାଉର ଶସ୍ୟରେ ତିଆରି ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଏ । ଏହି ଅଧ୍ୟୟନର ମୁଖ୍ୟ ଡ. କେଲି ଲେମର୍ଟ କୁହନ୍ତି, 'ମୂଷାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କ ମଣିଷଙ୍କ ପରି ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଷାମାନେ ଯେକୌଣସି କଳାକୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଶିଖିପାରନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ କାର୍ ଚଳାଇବା ବି ଶୀଘ୍ର ଶିଖିଗଲେ' ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏହି ପରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଡବାରେ ଆଲୁମିନିୟମ ପ୍ଲେଟ୍ ଓ ଚକ ଲଗାଇ ଛୋଟ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକର କାର୍ ତିଆରି କରିଥିଲେ, ଯାହାକି ବିକ୍ତୁଲିରେ ଚାଲେ । ସେଥିରେ କପର୍ ତାର ବି ଲଗାଇଲେ । କାର୍ ଚଳାଇବା ଲାଗି ମୂଷାଙ୍କୁ ଗାଡ଼ିର ଆଲୁମିନିୟମ ପ୍ଲେଟ୍ ଉପରେ ବସାଇବା ପରେ ମୂଷା ଯେତେବେଳେ କପର୍ ତାରକୁ ଛୁଅନ୍ତି ସର୍କିଟ୍ ପୂରା ହୋଇଯାଏ । ଆଉ ଗାଡ଼ି ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ।

